Úřední věstník L 11

Evropské unie

Ročník 62

České vydání

Právní předpisy

14. ledna 2019

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2 ze dne 11. prosince 2018, kterým se mění nařízení (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství** 1

SMĚRNICE

★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu** [1] 3

Opravy

★ **Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/26 ze dne 8. ledna 2019, kterým se doplňují právní předpisy Unie v oblasti schvalování typu s ohledem na vystoupení Spojeného království z Unie** (Úř. věst. L 8 I, 10.1.2019) 34

[1] Text s významem pro EHP.

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/2

ze dne 11. prosince 2018,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ([3]) obsahuje ustanovení, která umožňují dohody o nájmu letadel registrovaných ve třetích zemích, zejména dohody o pronájmu letadel s posádkou.

(2) Tyto dohody jsou povoleny za výjimečných okolností, například v případě neexistence odpovídajícího letadla na trhu Unie. Měly by být striktně časově omezeny a měly by odpovídat bezpečnostním standardům rovnocenným bezpečnostním pravidlům stanoveným v právu Unie a vnitrostátním právu.

(3) Dohoda o letecké dopravě ([4]) mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Spojenými státy americkými na straně druhé (dále jen „Dohoda o letecké dopravě") byla podepsána 25 dubna 2007 a následně pozměněna protokolem ze dne 24. června 2010. Dohoda o letecké dopravě odráží závazek svých stran ke společnému cíli, tj. pokračovat v odstraňování překážek v přístupu na trh v zájmu dosažení co největšího přínosu pro spotřebitele, letecké dopravce, pracovníky a společnost na obou stranách Atlantského oceánu.

(4) Dohoda o letecké dopravě stanoví otevřený režim pronájmu letadel s posádkou mezi svými stranami. Příslušná ustanovení, která jsou obsažena v článku 10 Dohody o letecké dopravě, povolují dohody o pronájmu letadel s posádkou pro mezinárodní leteckou dopravu za předpokladu, že všechny strany těchto dohod mají náležité povolení a splňují podmínky předepsané podle právních předpisů, které strany Dohody o letecké dopravě běžně uplatňují.

(5) Relevantní vývoj a rozpravy ve smíšeném výboru zřízeném Dohodou o letecké dopravě prokázaly, že by strany uvedené dohody těžily ze zvláštní dohody o pronájmu letadel s posádkou, kterou by se příslušná ustanovení Dohody o letecké dopravě upřesnila.

([1]) Úř. věst. C 345, 13.10.2017, s. 126.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 29. listopadu 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. prosince 2018.
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).
([4]) Úř. věst. L 134, 25.5.2007, s. 4.

(6) Tato dohoda o pronájmu letadel s posádkou by znamenala uvolnění stávajících časových omezení, a proto by měla navazující důsledky pro nařízení (ES) č. 1008/2008, ve kterém jsou stanovena časová omezení v případech, kdy si dopravci Unie najímají letadla s posádkou od dopravců třetích zemí.

(7) Nařízení (ES) č. 1008/2008 je proto třeba změnit tak, aby v mezinárodních dohodách uzavřených Unií se třetími zeměmi bylo možné dohodnout uvolnění časových omezení u pronájmů letadel s posádkou.

(8) Vzhledem k tomu, že Komise v současnosti provádí přezkum nařízení (ES) č. 1008/2008, včetně jeho ustanovení o pronájmu letadel s posádkou a možného dopadu těchto ustanovení na zaměstnance a spotřebitele, a že tento přezkum může vést k celkové revizi nařízení (ES) č. 1008/2008, omezuje se toto nařízení na dosažení souladu nařízení (ES) č. 1008/2008 s příslušnými mezinárodními závazky. Mezinárodní dohoda o pronájmu letadel s posádkou by měla zahrnovat vzájemná práva a povinnosti obou stran a měla by vycházet z některé stávající dohody o letecké dopravě.

(9) Nařízení (ES) č. 1008/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 13 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1008/2008 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„je splněna jedna z těchto podmínek, pokud mezinárodní dohoda o pronájmu letadel s posádkou podepsaná Unií, která vychází z některé stávající dohody o letecké dopravě, jíž je Unie smluvní stranou a jež byla podepsána před 1. lednem 2008, nestanoví jinak:“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2018.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1

ze dne 11. prosince 2018

o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 103 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru, ([1])

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU") jsou věcí veřejného pořádku a měly by být účinně uplatňovány v celé Unii, aby bylo zajištěno, že není narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu. Účinné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU je nezbytné k zajištění spravedlivějších a otevřenějších konkurenčních trhů v Unii, na nichž podniky soutěží spíše na základě svých předností, a aniž by vytvářely překážky vstupu na trh, což jim umožní vytvářet bohatství a pracovní místa. Chrání spotřebitele a podniky působící na vnitřním trhu před obchodními praktikami, které udržují ceny zboží a služeb na uměle vysoké úrovni, a rozšiřuje jejich možnosti výběru inovativních výrobků a služeb.

(2) Veřejné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU zajišťují podle nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ([3]) vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž členských států souběžně s Komisí. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž a Komise společně tvoří síť orgánů veřejné moci, které v úzké spolupráci uplatňují pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže (dále jen „Evropská síť pro hospodářskou soutěž").

(3) Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 ukládá vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž a vnitrostátním soudům povinnost použít články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU na dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě nebo zneužití dominantního postavení, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy. V praxi uplatňuje většina vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž souběžně s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU i vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži. Tato směrnice, která má zajistit, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, má tudíž nevyhnutelně dopad na vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži, jež vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž uplatňují souběžně. Navíc uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, by nemělo vést k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva Unie podle čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. V takovýchto případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži je tedy zcela zásadní, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku.

([1]) Úř. věst. C 345, 13.10.2017, s. 70.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2018.
([3]) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

(4) Udělení pravomoci vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž k získání všech informací ohledně podniku, jehož se týká šetření, též v digitální podobě a bez ohledu na to, na jakém nosiči jsou tyto informace uloženy, by ovlivnilo rovněž rozsah pravomocí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž v případě, kdy v počátečních fázích řízení přijmou příslušné vyšetřovací opatření také na základě vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, které jsou uplatňovány souběžně s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Udělení vyšetřovacích pravomocí vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v rozdílném rozsahu podle toho, zda budou v konečném důsledku uplatňovat pouze vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži, nebo rovněž souběžně články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, by bránilo účinnému prosazování právních předpisů o hospodářské soutěži na vnitřním trhu. Oblast působnosti směrnice by proto měla zahrnovat samostatné uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jakož i souběžné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži v téže věci. V případě ochrany prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhů na narovnání by se tato směrnice měla vztahovat i na samostatné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži.

(5) Vnitrostátní právo mnoha vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž neposkytuje potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly unijní pravidla hospodářské soutěže účinně prosazovat. To oslabuje jejich schopnost účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a uplatňovat vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži souběžně s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Podle vnitrostátního práva nemá například mnoho vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž účinné nástroje k vyhledání důkazů o porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU nebo k uložení pokut podnikům, které porušují právní předpisy, nebo nemá náležité lidské a finanční zdroje a funkční nezávislost potřebné k účinnému uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. To může vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž zcela bránit v přijímání opatření nebo to může omezovat jejich prosazovací opatření. Nedostatek záruk nezávislosti, zdrojů a pravomocí při prosazování práva a ukládání pokut mnoha vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, který jim znemožňuje účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, znamená, že se podniky, které se podílejí na praktikách narušujících hospodářskou soutěž, mohou setkat s velmi rozdílnými výsledky řízení v závislosti na členském státě, ve kterém působí. Nemusí vůbec podléhat prosazování podle článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU nebo mohou být předmětem pouze neúčinného prosazování. V některých členských státech se například mohou vyhnout odpovědnosti za pokuty pouhou restrukturalizací.

(6) Nerovnoměrné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, ať jsou uplatňovány samostatně nebo souběžně s vnitrostátními právními předpisy o hospodářské soutěži, má za následek promarněnou příležitost k odstranění překážek vstupu na trh a vytvoření spravedlivějších konkurenčních trhů v celé Unii, na nichž podniky soutěží na základě svých předností. V členských státech, ve kterých nejsou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dostatečně vybaveny k účinnému prosazování pravidel, jsou poškozovány podniky, a zejména spotřebitelé. Podniky nemohou soutěžit na základě svých předností, existuje-li reálná možnost, jak se vyhnout odpovědnosti za praktiky narušující hospodářskou soutěž, například z toho důvodu, že nelze získat důkazy o těchto praktikách nebo že se podniky mohou vyhnout odpovědnosti za pokuty. Podniky jsou proto odrazovány od vstupu na takovéto trhy a od výkonu svého práva na usazení a poskytování zboží a služeb na těchto trzích. Spotřebitelé usazení v členských státech s nižší mírou prosazování přicházejí o přínosy účinného prosazování hospodářské soutěže. Nerovnoměrné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, ať jsou uplatňovány samostatně, nebo souběžně s vnitrostátními právními předpisy o hospodářské soutěži, v celé Unii tudíž narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a oslabuje jeho řádné fungování.

(7) Nedostatky a omezení nástrojů a záruk, jež mají vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž k dispozici, narušují systém souběžných pravomocí při prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, který má na základě úzké spolupráce v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž fungovat jako soudržný celek. Tento systém závisí na možnosti orgánů vzájemně se na sebe spolehnout při provádění vyšetřovacích opatření jedním orgánem jménem druhého orgánu s cílem podpořit spolupráci a vzájemnou pomoc mezi členskými státy. Tento systém však nefunguje řádně, existují-li dosud vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, které nemají odpovídající vyšetřovací nástroje. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž nejsou schopny poskytovat si vzájemnou pomoc ani s ohledem na jiná klíčová hlediska. Ve většině členských států se například podniky působící na přeshraničním základě mohou vyhnout placení pokut jednoduše tím, že nemají právní přítomnost na území některých členských států, v nichž působí. To snižuje motivaci k dodržování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Výsledné neúčinné prosazování narušuje hospodářskou soutěž u podniků dodržujících právní předpisy a oslabuje důvěru spotřebitelů ve vnitřní trh, zejména v digitálním prostředí.

(8) K zajištění skutečného společného prostoru v oblasti prosazování pravidel hospodářské soutěže v Unii, který podnikům působícím na vnitřním trhu poskytuje rovnější podmínky a omezuje nerovné podmínky pro spotřebitele, je nutno zavést základní záruky nezávislosti, přiměřené finanční, lidské, technické a technologické

zdroje a minimální pravomoci k prosazování práva a ukládání pokut pro uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a pro uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži souběžně s těmito články, aby mohly být vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž plně účinné.

(9) Je vhodné, aby tato směrnice vycházela z dvojího právního základu, a to článků 103 a 114 Smlouvy o fungování EU. Důvodem je skutečnost, že se tato směrnice vztahuje nejen na uplatňování článků 101 a 102 a na uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži souběžně s těmito články, ale také na nedostatky a omezení nástrojů a záruk vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž potřebných pro uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jelikož tyto nedostatky a omezení nepříznivě ovlivňují hospodářskou soutěž i řádné fungování vnitřního trhu.

(10) Zavedením základních záruk k zajištění jednotného a účinného uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ze strany vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž by neměla být dotčena možnost členských států zachovat nebo zavést pro vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž rozsáhlejší záruky nezávislosti a zdroje a podrobnější pravidla týkající se pravomocí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž při prosazování práva a ukládání pokut. Členské státy by zejména měly mít možnost vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v zájmu dalšího zvýšení jejich účinnosti udělit dodatečné pravomoci nad rámec základního souboru stanoveného v této směrnici, například pravomoc ukládat pokuty fyzickým osobám nebo výjimečně pravomoc provádět kontroly se souhlasem subjektů, jichž se kontrola týká.

(11) Podrobná pravidla jsou naopak nezbytná v oblasti podmínek pro udělování shovívavosti za tajné kartely. Podniky se k tajným kartelům, jichž se účastnily, přiznají pouze tehdy, mají-li dostatečnou právní jistotu, že jim případná pokuta bude prominuta. Značné rozdíly mezi programy shovívavosti v jednotlivých členských státech vedou u potenciálních žadatelů o shovívavost k právní nejistotě. To může oslabit jejich motivaci, aby požádali o shovívavost. Pokud by členské státy mohly zavést či uplatňovat jasnější a harmonizovaná pravidla týkající se shovívavosti v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, nejen že by to přispělo k cíli spočívajícímu v zachování motivace žadatelů, aby se přiznali k tajným kartelům, k zajištění co nejúčinnějšího prosazování hospodářské soutěže v Unii, nýbrž by to zaručilo i rovné podmínky pro podniky působící na vnitřním trhu. To by členským státům nemělo bránit v uplatňování programů shovívavosti, které se netýkají jen tajných kartelů, nýbrž i jiných porušení článku 101 Smlouvy o fungování EU a rovnocenných ustanovení vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, nebo v přijímání žádostí o shovívavost od fyzických osob podaných jejich vlastním jménem. Touto směrnicí by rovněž neměly být dotčeny programy shovívavosti, které zajišťují výhradně prominutí sankcí ukládaných v trestněprávních soudních řízeních za účelem prosazení článku 101 Smlouvy o fungování EU.

(12) Tato směrnice by se neměla vztahovat na vnitrostátní právní předpisy, pokud umožňují ukládání trestních sankcí fyzickým osobám, s výjimkou pravidel upravujících vzájemný vztah programů shovívavosti a ukládání sankcí fyzickým osobám. Neměla by se vztahovat ani na vnitrostátní právní předpisy, které stanoví ukládání správních sankcí fyzickým osobám, které nepůsobí jako nezávislé hospodářské subjekty na trhu.

(13) Podle článku 35 nařízení (ES) č. 1/2003 mohou členské státy svěřit prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU výhradně správnímu orgánu, jak je tomu ve většině jurisdikcí, nebo mohou tento úkol svěřit soudním i správním orgánům. V takovém případě je správní orgán primárně odpovědný přinejmenším za provádění šetření, zatímco soudnímu orgánu je zpravidla svěřena pravomoc přijímat rozhodnutí o uložení pokut, přičemž může mít pravomoc přijímat jiná rozhodnutí, jako je například zjištění, že došlo k porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(14) Výkon pravomocí, které tato směrnice svěřuje vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž, včetně vyšetřovacích pravomocí, by měl podléhat vhodným zárukám, které splňují přinejmenším obecné zásady práva Unie a Listiny základních práv Evropské unie, v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, zejména v rámci řízení, která by mohla vést k uložení sankcí. K těmto zárukám patří právo na řádnou správu a dodržování práva podniků na obhajobu, jehož základním prvkem je právo být vyslechnut. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly před vydáním rozhodnutí o zjištění porušení informovat strany, jichž se šetření týká, formou prohlášení o námitkách nebo podobného opatření, zejména o předběžných námitkách, které jsou proti nim vzneseny podle článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, a tyto strany by měly mít možnost se k těmto námitkám před vydáním takovéhoto rozhodnutí náležitě vyjádřit. Strany, jimž byly oznámeny předběžné námitky týkající se údajného porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, by měly mít právo na přístup k příslušnému spisu vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, aby mohly účinně vykonávat své právo na

obhajobu. Právo na přístup ke spisu by mělo být podmíněno oprávněným zájmem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a nemělo by se vztahovat na důvěrné údaje a interní dokumenty vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž a Komise a korespondenci mezi nimi. Adresáti rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, zejména rozhodnutí o zjištění porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutí o uložení nápravných opatření či pokut, by měli mít kromě toho právo na účinné prostředky nápravy před soudem v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie. Tato rozhodnutí by měla být odůvodněna, aby mohli jejich adresáti zjistit důvody rozhodnutí a vykonat své právo na účinnou právní ochranu. V souladu s právem na řádnou správu by členské státy měly dále zajistit, aby řízení u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž týkající se uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU byla vedena v přiměřené lhůtě, s ohledem na okolnosti každého případu. Návrh těchto záruk by měl usilovat o rovnováhu mezi dodržováním základních práv podniků a povinností zajistit účinné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(15) Výměna informací mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž a využívání těchto informací jako důkazů při uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU by se měly provádět v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1/2003.

(16) Nezbytným prvkem účinného a jednotného prosazování unijních pravidel hospodářské soutěže je posílení pravomocí vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž tak, aby mohly uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU nestranně a ve společném zájmu spočívajícím v účinném prosazování těchto pravidel.

(17) Měla by být posílena funkční nezávislost vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž, aby bylo zajištěno účinné a jednotné uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Pro tyto účely by mělo vnitrostátní právo obsahovat výslovné ustanovení, aby bylo zajištěno, že při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU jsou vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž chráněny před vnějšími zásahy či politickými tlaky, které by mohly ohrozit nezávislé posouzení záležitostí, jež jim byly předloženy. Za tímto účelem by měly být ve vnitrostátním právu předem stanoveny důvody týkající se propouštění pracovníků vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž, kteří přijímají rozhodnutí v rámci výkonu pravomocí uvedených v článcích 10, 11, 12, 13 a 16 této směrnice, aby se odstranily důvodné pochybnosti ohledně jejich nestrannosti a jejich odolnosti vůči vnějším faktorům. Obdobně by ve vnitrostátním právu měly být předem stanoveny i jasné a transparentní pravidla a postupy pro výběr, přijímání či jmenování těchto osob. Kromě toho by za účelem zajištění nestrannosti vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž neměly být pokuty, které ukládají za porušení článku 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, využívány k přímému financování těchto orgánů.

(18) K zajištění funkční nezávislosti vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž by měli jejich vedoucí, zaměstnanci a osoby, které přijímají rozhodnutí, jednat bezúhonně a zdržet se jakéhokoli jednání, které není slučitelné s plněním jejich povinností. Aby nebyla u vedoucích, zaměstnanců a osob, které přijímají rozhodnutí, ohrožena schopnost nezávislého posuzování, neměly by během svého pracovního poměru nebo funkčního období a po přiměřenou dobu poté vykonávat žádnou výdělečnou ani nevýdělečnou činnost neslučitelnou s jejich zaměstnáním či funkcí.

(19) To znamená, že během svého pracovního poměru nebo funkčního období by zaměstnanci a osoby, které přijímají rozhodnutí, neměli být oprávněni vyřizovat případy v rámci řízení týkajícího se uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, které se jich přímo dotýkají nebo se přímo dotýkají podniků nebo sdružení podniků, v nichž byli zaměstnáni nebo jinak odborně působili, pokud to může v konkrétním případě ohrozit jejich nestrannost. Obdobně by zaměstnanci a osoby, které přijímají rozhodnutí, a jejich blízcí příbuzní neměli mít podíly v podnicích nebo organizacích, které jsou předmětem řízení týkajících se uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, jichž se účastní, pokud to může v konkrétním případě ohrozit jejich nestrannost. Posouzení toho, zda může být v konkrétním případě nestrannost osoby ohrožena, by mělo vzít v úvahu povahu a rozsah zájmu a úroveň zapojení či účasti dotčené osoby. V případě, že je nezbytné zajistit nestrannost vyšetřování a rozhodovacího procesu, by dotčená osoba měla mít povinnost odmítnout svou účast na vyřizování konkrétního případu.

(20) To rovněž znamená, že vždy po přiměřenou dobu po opuštění vnitrostátního správního orgánu pro hospodářskou soutěž by bývalí zaměstnanci nebo osoby, které přijímaly rozhodnutí, ve svém novém zaměstnání neměli vyřizovat tytéž případy jako v předchozím zaměstnání či funkci, budou-li vykonávat zaměstnání, které souvisí s případy vyřizovanými v rámci řízení týkajícího se uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU v průběhu jejich předchozího pracovního poměru nebo funkčního období.

Tato doba by mohla být stanovena s ohledem na povahu nového zaměstnání dotčených osob, jakož i na úroveň jejich zapojení a jejich odpovědnosti na stejném případě během jejich předchozího pracovního poměru nebo funkčního období ve vnitrostátním správním orgánu pro hospodářskou soutěž.

(21) Každý vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž by měl vydat kodex chování, který by obsahoval pravidla upravující střet zájmů, aniž by bylo dotčeno uplatňování přísnějších vnitrostátních pravidel.

(22) Funkční nezávislost vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž by neměla vylučovat soudní přezkum ani parlamentní dohled v souladu s vnitrostátním právem. Požadavky na odpovědnost by rovněž měly přispět k zajištění věrohodnosti a legitimity opatření vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž. K přiměřeným požadavkům na odpovědnost patří zveřejňování pravidelných zpráv o činnosti vnitrostátními správními orgány pro hospodářskou soutěž, které jsou určeny vládnímu nebo parlamentnímu orgánu. Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž by mohly podléhat rovněž kontrole či sledování jejich finančních výdajů, neovlivní-li to jejich nezávislost.

(23) Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být schopny stanovit prioritu svých řízení, jejichž předmětem je prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, v zájmu účinného využívání svých zdrojů a měly by mít možnost zaměřit se na předcházení protisoutěžnímu chování, které narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, a na jeho ukončení. Pro tento účel by měly mít možnost zamítnout stížnosti z toho důvodu, že nepředstavují prioritu, s případnou výjimkou stížností podaných orgány veřejné moci, které jsou spolu s vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž příslušné k prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži. Tímto by neměla být dotčena pravomoc vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž zamítnout stížnosti i z jiných důvodů, jako je nedostatečná pravomoc, nebo rozhodnout o tom, že z jejich strany neexistují důvody pro přijetí opatření. V případě formálně podané stížnosti by zamítnutí mělo podléhat účinným prostředkům nápravy v souladu s vnitrostátním právem. Pravomocí vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž s ohledem na stanovení priorit jejich řízení za účelem prosazení práva není dotčeno právo vlády členského státu vydat pro vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž obecná pravidla či pokyny k prioritám, které nesouvisejí s odvětvovými šetřeními nebo konkrétními řízeními, jejichž předmětem je prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(24) Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít dostatečné zdroje z hlediska kvalifikovaných zaměstnanců schopných provádět vysoce odborná právní a hospodářská posouzení, finančních prostředků, technické a technologické odbornosti a vybavení včetně odpovídajících IT nástrojů, aby bylo zajištěno, že při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU mohou účinně plnit své úkoly. Pokud dojde k rozšíření povinností a pravomocí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž podle vnitrostátního práva, měly by členské státy zajistit, že uvedené orgány mají dostatečné zdroje pro plnění těchto úkolů.

(25) Nezávislost vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž by měla být posílena tím, že se jim umožní rozhodovat samostatně o použití rozpočtových prostředků za účelem plnění povinností, aniž jsou tím dotčena vnitrostátní rozpočtová pravidla a postupy.

(26) Aby byly pro vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž zajištěny zdroje potřebné k plnění jejich úkolů, je možné zvážit různé způsoby financování, jako například financování z alternativních zdrojů jiných než státní rozpočet.

(27) Členské státy by s cílem zajistit účinné monitorování provádění této směrnice měly zajistit, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž podávaly pravidelné zprávy o své činnosti a svých zdrojích vládnímu nebo parlamentnímu orgánu. Tyto zprávy by měly obsahovat informace o jmenování a propouštění členů rozhodovacího orgánu, o výši zdrojů, které byly přiděleny v příslušném roce, a o veškerých změnách této částky oproti předchozím rokům. Tyto zprávy by se měly zveřejňovat.

(28) Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž potřebují minimální soubor společných vyšetřovacích a rozhodovacích pravomocí, aby mohly účinně prosazovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(29) Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít v kterékoli fázi řízení, jež u nich probíhá, účinné vyšetřovací pravomoci k odhalení dohod, rozhodnutí či jednání ve vzájemné shodě, jež jsou zakázány podle článku 101 Smlouvy o fungování EU, nebo zneužití dominantního postavení, které zakazuje článek 102 Smlouvy o fungování EU. Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být oprávněny tyto pravomoci uplatňovat na podniky a sdružení podniků, které jsou předmětem řízení v rámci uplatňování

článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jakož i na ostatní účastníky trhu, kteří mohou mít k dispozici informace, jež jsou pro tato řízení důležité. Udělení takových účinných vyšetřovací pravomocí všem vnitrostátní správním orgánům pro hospodářskou soutěž by mělo zajistit, že si tyto orgány mohou navzájem poskytovat účinnou pomoc v případě, že budou požádány o provedení kontroly nebo jiného vyšetřovacího opatření na jejich území jménem a na účet jiného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž podle článku 22 nařízení (ES) č. 1/2003.

(30) Vyšetřovací pravomoci vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž by měly být přiměřené, aby bylo možno odstranit problémy spojené s prosazováním soutěžních pravidel v digitálním prostředí, a měly by vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž umožnit, aby získávaly v digitální podobě veškeré informace, které souvisejí s podniky či sdruženími podniků, jichž se týká vyšetřovací opatření, včetně údajů získaných forenzními metodami, a to bez ohledu na to, na jakém nosiči jsou tyto informace uloženy, jako jsou laptopy, mobilní telefony, jiná mobilní zařízení nebo úložiště v cloudu.

(31) Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být oprávněny provádět veškeré potřebné kontroly prostor podniků a sdružení podniků, pokud mohou v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie doložit, že existují oprávněné důvody se domnívat, že došlo k porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. Tato směrnice by neměla členským státům bránit, aby pro takové kontroly vyžadovaly předchozí souhlas vnitrostátního justičního orgánu.

(32) Aby byla zajištěna účinnost, měla by pravomoc vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž provádět kontroly umožňovat přístup k informacím, které jsou dostupné podniku či sdružení podniků nebo osobě, jichž se kontrola týká, a které souvisejí s podnikem či sdružením podniků, které jsou předmětem šetření. To by mělo nutně zahrnovat pravomoc vyhledávat dokumenty, soubory či údaje i na zařízeních, která nebyla předem přesně určena. Bez této pravomoci by nebylo možné získat informace potřebné pro šetření v případech, kdy podniky nebo sdružení podniků toto šetření maří či při něm odmítají spolupracovat. Pravomoc kontrolovat účetní knihy nebo obchodní záznamy by měla zahrnovat všechny formy korespondence včetně elektronických zpráv, bez ohledu na to, zda se jeví jako nepřečtené, či zda byly vymazány.

(33) Aby se omezilo na minimum zbytečné prodlužování kontrol, měly by mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž pravomoc pokračovat ve vyhledávání a provádět výběr kopií či výpisů z účetních knih a obchodních záznamů týkajících se činnosti podniku či sdružení podniků, jichž se kontrola týká, v prostorách orgánu či v jiných určených prostorách. Během tohoto vyhledávání by mělo být nepřetržitě zajištěno řádné dodržování práv podniků na obhajobu.

(34) Zkušenosti ukazují, že obchodní záznamy mohou být uchovávány v obydlích ředitelů, vedoucích pracovníků a jiných zaměstnanců podniků či sdružení podniků, zejména z důvodu většího využívání pružnějších režimů práce. Aby byla zajištěna účinnost kontrol, měly by mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž pravomoc vstupovat do jakýchkoli prostor, včetně soukromých obydlí, pokud mohou doložit, že existuje důvodné podezření, že tam jsou uchovávány obchodní záznamy, které mohou být důležité při prokazování porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. Vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž by měl mít povinnost získat k výkonu této pravomoci předem souhlas vnitrostátního justičního orgánu, jímž může být v právních systémech některých členských států i státní zástupce. To by členským státům nemělo bránit v tom, aby v mimořádně naléhavých případech úkoly vnitrostátního justičního orgánu pověřily vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž, který by jednal jako justiční orgán, nebo aby výjimečně umožnil provádění těchto kontrol se souhlasem subjektů, jichž se kontrola týká. Provádění těchto kontrol může vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž svěřit policii nebo rovnocennému donucovacímu orgánu za předpokladu, že je kontrola prováděna za přítomnosti vnitrostátního správního orgánu pro hospodářskou soutěž. Tím by nemělo být dotčeno právo vnitrostátního správního orgánu pro hospodářskou soutěž provádět kontrolu samostatně a vyžádat si nezbytnou pomoc policie nebo rovnocenného donucovacího orgánu, a to i jako preventivního opatření pro případ odmítnutí podrobit se kontrole ze strany subjektů, jichž se kontrola týká.

(35) Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít účinné pravomoci umožňující požadovat od podniků či sdružení podniků, aby jim poskytly informace nezbytné k odhalení porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Za tímto účelem by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly být oprávněny

požadovat poskytnutí informací, které jim mohou umožnit šetření údajných porušení. To by mělo zahrnovat právo požadovat informace v jakékoli digitální podobě, včetně e-mailů a zpráv systémů výměny rychlých zpráv, bez ohledu na to, kde jsou uloženy, mimo jiné i v cloudech a na serverech, za předpokladu, že jsou přístupné podniku či sdružení podniků, jimž je žádost o informace určena. Na základě tohoto práva by však podniku či sdružení podniků neměla vzniknout povinnost, která by byla neúměrná potřebám šetření. Neměla by kupříkladu od podniku či sdružení podniků vyžadovat nepřiměřené náklady nebo úsilí. Právo požadovat informace je sice pro odhalení porušení právních předpisů zásadní, avšak tyto žádosti by měly být svým rozsahem přiměřené. Tyto žádostí by neměly sloužit jako prostředek, který podnik či sdružení podniků přiměje k doznání, že se dopustil porušení právních předpisů, neboť tuto skutečnost má prokázat vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž. Tím by neměla být dotčena povinnost podniků či sdružení podniků odpovídat na věcné dotazy a poskytovat dokumenty. Podobně by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly mít účinné nástroje umožňující požadovat, aby kterákoli jiná fyzická nebo právnická osoba poskytla informace, jež mohou být relevantní pro účely uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Členské státy by měly mít možnost si pro takové žádosti o informace samy stanovit procesní pravidla, například jakou mají mít právní formu, pod podmínkou, že tato pravidla umožní účinné využívání tohoto nástroje. Ze zkušeností rovněž vyplývá, že informace poskytnuté na dobrovolném základě v reakci na žádosti o dobrovolné poskytnutí informace mohou být cenným zdrojem informací umožňujícím informované a rozhodné prosazení práva. K účinnému prosazování práva také přispívá poskytování informací třetími stranami, jako jsou konkurenti, odběratelé a spotřebitelé na trhu, z jejich vlastního podnětu, a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by takové jednání měly podporovat.

(36) Ze zkušeností vyplývá, že pravomoc provádět dotazování je užitečným nástrojem pro shromažďování důkazů, který orgánům pro hospodářskou soutěž pomáhá při posuzování hodnoty již získaných důkazů. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít účinné prostředky umožňující předvolat k dotazování jakéhokoli zástupce podniku nebo sdružení podniků, jakéhokoli zástupce jiných právnických osob a jakoukoli fyzickou osobu, kteří by mohli poskytnout informace relevantní pro účely uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla upravující provádění takového dotazování za předpokladu, že tato pravidla umožní účinné využívání tohoto nástroje.

(37) Je nezbytné, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly požadovat od podniků a sdružení podniků ukončení porušování článků 101nebo 102 Smlouvy o fungování EU, a to i v případech, kdy porušování pokračuje poté, co vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž formálně zahájily řízení. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly navíc mít účinné prostředky k obnovení hospodářské soutěže na trhu, a to uložením strukturálních nápravných opatření a nápravných opatření z hlediska tržního chování, která jsou přiměřená danému porušení a nezbytná k jeho ukončení. Zásada proporcionality vyžaduje, aby při rozhodování mezi dvěma stejně účinnými nápravnými opatřeními vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zvolily nápravné opatření, které je pro podnik nejméně zatěžující. Strukturální nápravná opatření, jako je povinnost převodu podílu v konkurenčním podniku nebo odprodej obchodní jednotky, mají dopad na majetek podniku a lze předpokládat, že jsou pro podnik více zatěžující než nápravná opatření z hlediska tržního chování. To by však nemělo bránit tomu, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž konstatovaly, že okolnosti konkrétního porušení odůvodňují uložení strukturálního nápravného opatření, neboť by bylo s ohledem na ukončení porušování účinnější než nápravné opatření z hlediska tržního chování.

(38) Předběžná opatření mohou být důležitým nástrojem k zajištění toho, aby během provádění šetření dotčené porušení závažně a nenapravitelně neovlivnilo hospodářskou soutěž. Tento nástroj je důležitý pro zamezení vývoji na trhu, který by jakékoli rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž přijaté na konci řízení mohlo jen velmi obtížně zvrátit. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly mít pravomoc ukládat rozhodnutím předběžná opatření. Tato pravomoc by se měla uplatnit alespoň v případech, kdy vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž zjistil zjevné porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, a pokud hrozí vážné a nenapravitelné poškození hospodářské soutěže. Členské státy mají možnost poskytnout vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž rozsáhlejší pravomoci k ukládání předběžných opatření. Rozhodnutí ukládající předběžná opatření by mělo být platné pouze po určitou dobu, a to buď do ukončení řízení vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž, nebo po pevně stanovenou dobu, kterou lze obnovit, je-li to nezbytné a vhodné. Členské státy by měly zajistit, aby zákonnost takových opatření včetně jejich proporcionality mohla být přezkoumána prostřednictvím zrychlených odvolacích řízení nebo jiných postupů, které rovněž umožňují zrychlenou soudní kontrolu. Kromě toho by členské státy měly vytvořit podmínky nezbytné k zajištění toho, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly využít předběžná opatření v praxi. Zejména je třeba, aby všechny orgány pro hospodářskou soutěž mohly reagovat na vývoj na rychle se rozvíjejících trzích, a tudíž se v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž vyjadřovat k použití předběžných opatření a tuto zkušenost zohlednit v případě jakýchkoli příslušných měkkých opatření nebo při budoucím přezkumu této směrnice.

(39) Pokud v průběhu řízení, které by mohlo vést k zákazu dohody či jednání, nabídnou podniky či sdružení podniků vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž závazky, které reagují na jejich výhrady, měly by mít tyto vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž možnost přijmout rozhodnutí, kterými se tyto závazky stanoví jako závazné a vykonatelné vůči dotyčným podnikům či sdružením podniků. V zásadě nejsou tato rozhodnutí o závazcích vhodná v případech tajných kartelů, za které by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly ukládat pokuty. Rozhodnutí o závazcích by měla konstatovat, že již neexistují důvody pro opatření vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, aniž by obsahovaly závěr, zda došlo či nedošlo k porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být oprávněny rozhodnout, zda závazky přijmou. Rozhodnutími o závazcích nejsou dotčeny pravomoci orgánů pro hospodářskou soutěž a vnitrostátních soudů, pokud jde o konstatování porušení a rozhodnutí v dané věci. Účinné prostředky ke sledování toho, zda podniky či sdružení podniků plní závazky, a účinné prostředky k ukládání sankcí pro případ jejich neplnění se navíc ukázaly jako účinné nástroje pro orgány pro hospodářskou soutěž. V případě, že došlo k podstatné změně kterékoli ze skutečností, na nichž bylo založeno rozhodnutí o závazku, nebo pokud podnik či sdružení podniků jednaly v rozporu se svými závazky nebo pokud rozhodnutí o závazku vycházelo z neúplných, nesprávných nebo zavádějících informací, které strany poskytly, měly by mít vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž k dispozici účinné prostředky ke znovuzahájení řízení.

(40) Aby bylo zajištěno účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, měly by mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž pravomoc ukládat podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty za porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU buď přímo samy ve vlastním řízení, zejména v rámci správního řízení, pokud takové řízení umožňuje přímé ukládání účinných, přiměřených a odrazujících pokut, nebo požadovat uložení pokut v jiném než trestním soudním řízení. Tímto nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které stanoví ukládání sankcí podnikům a sdružením podniků soudy v trestním řízení za porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, pokud je dané porušení trestným činem podle vnitrostátního práva a pokud nemá dopad na účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(41) Aby bylo zajištěno, že jsou podniky a sdružení podniků motivovány podrobit se vyšetřovacím opatřením a rozhodnutím vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, měly by mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž možnost buď ukládat účinné pokuty za nedodržení opatření a rozhodnutí podle článků 6, 8, 9, 10, 11 a 12, a to přímo samy ve vlastním řízení, nebo požadovat uložení pokut v jiném než trestním soudním řízení. Tímto nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které stanovují ukládání těchto pokut podnikům nebo sdružením podniků soudy v trestním soudním řízení.

(42) V souladu s Listinou základních práv Evropské unie by v řízení před vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž nebo případně v jiném než trestním soudním řízení měly být ukládány pokuty, pokud k danému porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti. Pojmy „úmysl“ a „nedbalost“ by měly být vykládány v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie týkající se uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, a nikoli v souladu s pojmy „úmysl“ a „nedbalost“ používanými v trestním řízení vedeném orgány činnými v trestním řízení. Tímto nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, podle nichž je konstatování porušení založeno na kritériu objektivní odpovědnosti za předpokladu, že je slučitelné s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Touto směrnicí nejsou dotčena vnitrostátní pravidla týkající se požadavků na dokazování, ani povinnosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž zjistit skutkovou podstatu dané věci, jsou-li tato pravidla a povinnosti slučitelné s obecnými zásadami práva Unie.

(43) Pokuty by měly být stanovovány v poměru k celkovému celosvětovému obratu dotčených podniků a sdružení podniků.

(44) Penále jsou klíčovým nástrojem zajišťujícím vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž účinné prostředky proti pokračujícímu a budoucímu nedodržování jejich opatření a rozhodnutí podle článků 6, 8, 9, 10, 11 a 12 ze strany podniků a sdružení podniků. Neměla by se vztahovat na zjištěná porušení, k nimž došlo v minulosti. Pravomocí ukládat penále není dotčena pravomoc vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž trestat nedodržování opatření podle čl. 13 odst. 2. Taková penále by měla být stanovena v poměru k celkovému průměrnému dennímu celosvětovému obratu dotčených podniků a sdružení podniků.

(45) Pro účely ukládání pokut a penále by měl pojem „rozhodnutí“ zahrnovat jakékoli opatření, jehož právní účinky jsou pro adresáta závazné a jež může ovlivnit jeho zájmy vyvoláním podstatné změny jeho právního postavení.

(46) Aby bylo zajištěno účinné a jednotné uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, měl by pojem „podnik“ obsažený v článcích 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, který by měl být uplatňován v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, označovat hospodářskou jednotku, a to i v případě, sestává-li z několika právnických či fyzických osob. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly mít možnost uplatňovat pojem „podnik“ k určení mateřské společnosti, která odpovídá za chování jedné ze svých dceřiných společností, a uložit pokutu této společnosti, pokud mateřská společnost a její dceřiná společnost tvoří jednu hospodářskou jednotku. Aby se zabránilo tomu, že se podniky vyhnou odpovědnosti za pokuty uložené za porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU prostřednictvím právních či organizačních změn, měly by mít vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž možnost vyhledat právní nebo hospodářské nástupce odpovědného podniku a uložit pokuty za porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie těmto nástupcům.

(47) Aby bylo zajištěno, že pokuty uložené za porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU zohledňují hospodářský význam tohoto porušení, měly by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž vzít v úvahu závažnost daného porušení. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být s to stanovit pokuty, které jsou úměrné době trvání porušení. Tyto faktory by měly být posouzeny v souladu s příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie a způsobem, který zajistí odrazující účinek. Posouzení závažnosti by mělo být prováděno jednotlivě pro všechny typy porušení při zohlednění veškerých okolností případu. Faktory, které by mohly být zohledněny, zahrnují povahu daného porušení, celkový tržní podíl všech dotčených podniků, zeměpisný rozsah daného porušení, skutečnost, zda dané porušení bylo uskutečněno, hodnotu tržeb podniku za zboží a služby, s nimiž dané porušení přímo či nepřímo souvisí, a velikost a tržní sílu daného podniku. Opakované porušení stejným pachatelem svědčí o jeho sklonu dopouštět se takového porušování, a je proto velmi významným ukazatelem potřeby zvýšit úroveň sankce k dosažení skutečně odrazujícího účinku. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly mít možnost zvýšit pokutu, která má být uložena podniku či sdružení podniků, jež pokračují ve stejném porušování či se dopustí podobného porušení poté, co Komise nebo vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vydaly rozhodnutí, v němž se konstatuje, že tento podnik nebo sdružení podniků porušily články 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU. V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ([4]) by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly mít možnost zohlednit případné odškodnění vyplacené v rámci smírného narovnání. Kromě toho by za mimořádných okolností měly mít vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž možnost zohlednit ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku.

(48) Zkušenosti ukazují, že při porušování pravidel hospodářské soutěže pravidelně hrají roli sdružení podniků, a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly mít možnost ukládat těmto sdružením účinné pokuty. Při posuzování závažnosti porušení za účelem stanovení výše pokuty v řízení zahájeném proti sdružení podniků v případě, že porušení souvisí s činností jeho členů, by mělo být možné zohlednit součet tržeb podniků, které jsou členy sdružení, z prodeje zboží a služeb, s nimiž dané porušení přímo či nepřímo souvisí. Pokud je uložena pokuta nejen sdružení, ale rovněž jeho členům, neměl by při výpočtu výše pokuty sdružení být zohledněn obrat členů, jimž je uložena pokuta. K zajištění účinného vymáhání pokut uložených sdružením podniků za porušení, jehož se dopustily, je nutné stanovit podmínky, za nichž jsou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž oprávněny požadovat platbu pokuty od členů sdružení v případě, že sdružení je v platební neschopnosti. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by přitom měly vzít v potaz relativní velikost podniků patřících do sdružení, a zejména situaci malých a středních podniků. Platbou pokuty jedním či více členy sdružení nejsou dotčena pravidla vnitrostátního práva, která umožňují vymáhání částky zaplacené jinými členy sdružení.

(49) Odrazující účinek pokut se v Unii značně liší a v některých členských státech je maximální výše pokuty, kterou lze uložit, velmi nízká. Aby bylo zajištěno, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou ukládat odrazující pokuty, měla by maximální výše pokuty, již lze uložit za každé porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, činit nejméně 10 % celkového celosvětového obratu dotčeného podniku. To by nemělo členským státům bránit v tom, aby zachovaly či zavedly vyšší maximální výši pokuty, již lze uložit.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (Úř. věst. L 349, 5.12.2014, s. 1).

(50) Programy shovívavosti představují při odhalování tajných kartelů hlavní nástroj, a přispívají tudíž k účinnému stíhání nejzávažnějších porušení právních předpisů o hospodářské soutěži a ukládání sankcí za takováto porušení. Mezi programy shovívavosti uplatňovanými v členských státech však v současnosti existují značné rozdíly. Tyto rozdíly vedou k právní nejistotě na straně podniků porušujících právní předpisy, pokud jde o podmínky, za nichž mohou požádat o shovívavost, jakož i k nejistotě ohledně jejich statusu ochrany podle příslušných programů shovívavosti. Tato nejistota by mohla oslabit motivaci potenciálních žadatelů o shovívavost k tomu, aby tak učinili. To zase může vést k méně účinnému prosazování hospodářské soutěže v Unii, jelikož je odhaleno méně tajných kartelů.

(51) Rozdíly mezi programy shovívavosti na úrovni členských států ohrožují také rovné podmínky pro podniky, které působí na vnitřním trhu. Je proto vhodné zvýšit právní jistotu pro podniky na vnitřním trhu a posílit přitažlivost programů shovívavosti v celé Unii snížením těchto rozdílů tím, že se všem vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž umožní přiznávat prominutí pokut a jejich snížení a přijímat zjednodušené žádosti za stejných podmínek. V budoucnosti může být zapotřebí dalšího úsilí Evropské sítě pro hospodářskou soutěž, pokud jde o sladění programů shovívavosti.

(52) Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být oprávněny podnikům přiznat prominutí pokuty nebo její snížení, jsou-li splněny určité podmínky. Sdružení podniků vykonávající hospodářskou činnost vlastním jménem by měla být způsobilá pro prominutí pokuty nebo snížení pokuty, jestliže se účastní na údajném kartelu vlastním jménem a nikoli jménem svých členů.

(53) Aby mohl být kartel považován za tajný, nemusí být tajné všechny aspekty jeho činnosti. Kartel lze považovat za tajný zejména tehdy, jestliže prvky kartelu, které ztěžují odhalení úplného rozsahu činnosti, nejsou známy ani veřejnosti, ani odběratelům či dodavatelům.

(54) Aby byl žadatel způsobilý pro shovívavost, měl by ukončit svou účast na údajném tajném kartelu, s výjimkou případů, kdy se vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž domnívá, že jeho pokračující účast je přiměřeně nezbytná k zajištění integrity jeho šetření, například s cílem zajistit, že ostatní údajní účastníci kartelu neodhalí, že vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž byl informován o údajném kartelu před tím, než vykoná vyšetřovací opatření, jako jsou neohlášené kontroly.

(55) Aby byl žadatel způsobilý pro shovívavost, měl by s vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž spolupracovat skutečně, plně, průběžně a pohotově. To mimo jiné znamená, že pokud žadatel zvažuje podání žádosti vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, neměl by zničit, padělat nebo zatajit důkazy o údajném tajném kartelu. Pokud podnik zvažuje podání žádosti, existuje riziko, že by jeho ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci mohli zničit důkazy, aby zakryli svou účast na kartelu, byť ke zničení důkazů by mohlo dojít i z jiných důvodů. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly brát v úvahu zvláštní okolnosti, za nichž byly důkazy zničeny, jakož i význam takového zničení, pokud zvažují, zda je zničením důkazů zpochybněna žadatelova skutečná spolupráce.

(56) Při zvažování podání žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž by žadatel neměl v zájmu splnění podmínky skutečné, plné, průběžné a pohotové spolupráce sdělit žádnou skutečnost o zamýšlené žádosti ani cokoli z jejího obsahu s výjimkou sdělení vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž, Komisi nebo orgánům pro hospodářskou soutěž třetích zemí. To však žadateli nebrání v tom, aby podával zprávy o svém chování jiným orgánům veřejné moci, pokud to vyžadují příslušné právní předpisy, ale brání mu pouze sdělit skutečnost, že zamýšlí požádat o shovívavost, a předložit těmto orgánům prohlášení v rámci programu shovívavosti. Žadatel by měl však při plnění svých povinností podle uvedených příslušných právních předpisů rovněž zvážit, že je důležité vyhnout se nepříznivému vlivu na případné šetření ze strany vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž.

(57) Žadatelé by měli mít možnost podávat prohlášení v rámci programu shovívavosti v souvislosti s úplnými nebo zjednodušenými žádostmi písemně a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by rovněž měly zavést systém, který umožňuje tato prohlášení přijímat ústně nebo jinými prostředky, které žadatelům umožňují, aby předkládaná prohlášení v rámci programu shovívavosti nemuseli mít v držení, úschově nebo pod kontrolou. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít možnost zvolit si, jakými prostředky budou přijímat prohlášení v rámci programu shovívavosti.

(58) Podniky, které si přejí podat žádost o prominutí pokuty, by před formálním podáním této žádosti měly mít možnost nejprve požádat vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž o rezervaci pořadí v rámci programu

shovívavosti, aby mohly shromáždit nezbytné informace a důkazy potřebné pro splnění příslušných důkazních kritérií. Tím není dotčena možnost členských států umožnit podnikům podávat žádosti o rezervaci pořadí také v případě žádostí o snížení pokut.

(59) Kromě toho by v zájmu snížení administrativního a jiného významného časového zatížení měli mít žadatelé možnost předkládat prohlášení v rámci programu shovívavosti v souvislosti s úplnými nebo zjednodušenými žádostmi, jakož i v souvislosti se žádostmi o rezervaci pořadí buď v úředním jazyce členského státu dotyčného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo v jiném úředním jazyce Unie, je-li to vzájemně dohodnuto mezi vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž a žadatelem. Mělo by platit, že taková dohoda existuje, pokud vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž obecně přijímají taková podání v uvedeném jazyce.

(60) S ohledem na sdílené pravomoci Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž při prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU je zásadní, aby byl zaveden bezproblémově fungující systém zjednodušených žádostí. Žadatelé, kteří požádali Komisi o shovívavost v souvislosti s údajným tajným kartelem, by měli být oprávněni podat u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž zjednodušené žádosti v souvislosti s týmž kartelem, pokud se žádost určená Komisi týká více než tří členských států jakožto dotčených území. Tím není dotčena možnost Komise zabývat se případy, jež jsou úzce spojeny s ostatními ustanoveními Unie, která mohou být Komisí uplatňována výlučně nebo účinněji, jestliže zájem Unie vyžaduje, aby Komise přijala rozhodnutí za účelem rozvíjení politiky Unie v oblasti hospodářské soutěže v případě nového problému v této oblasti nebo za účelem zajištění účinného prosazování právních předpisů.

(61) Systém zjednodušených žádostí by měl umožňovat podnikům podat vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž žádost o shovívavost obsahující omezený soubor informací, pokud byla Komisi v souvislosti s takovým údajným kartelem podána úplná žádost. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by proto měly pro každou z položek uvedených v čl. 22 odst. 2 přijímat zjednodušené žádosti, které obsahují minimální soubor informací týkajících se údajného kartelu. Tím není dotčena možnost, aby žadatel později poskytl podrobnější informace. Na žádost žadatele o shovívavost by mu vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly poskytnout potvrzení o přijetí s uvedením dne a času přijetí. Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž zatím neobdržel takovou žádost o shovívavost od jiného žadatele o shovívavost ve věci téhož údajného tajného kartelu a zjednodušenou žádost považuje za vyhovující požadavkům čl. 22 odst. 2, měl by o tom žadatele informovat.

(62) Cílem systému zjednodušených žádostí je snížit administrativní zátěž žadatelů, kteří předkládají Komisi žádost o shovívavost v souvislosti s údajným tajným kartelem zahrnujícím více než tři členské státy jakožto dotčená území. Vzhledem k tomu, že v takových případech Komise obdrží úplnou žádost, měla by být hlavním kontaktním orgánem žadatele o shovívavost během doby, než se vyjasní, zda se Komise případem bude zabývat zcela nebo zčásti, a to zejména při poskytování pokynů žadateli ohledně vedení jakéhokoli dalšího vnitřního šetření. Komise má usilovat o to, aby o této záležitosti rozhodla v přiměřené lhůtě, a má odpovídajícím způsobem informovat vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, aniž je dotčen čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1/2003. Za výjimečných okolností, pokud je to nezbytně nutné pro vymezení nebo přidělení případu, by měl mít vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž možnost vyzvat žadatele, aby předložil úplnou žádost ještě před zmíněným vyjasněním. Tato možnost by měla být využívána jen velmi zřídka. V ostatních případech by měl být žadatel vyzván, aby vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, kterému byla předložena zjednodušená žádost, podal úplnou žádost pouze tehdy, kdy je již jasné, že Komise nemá v úmyslu se případem zabývat ani zcela ani zčásti.

(63) Žadatelé by měli mít možnost podat úplné žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, jemuž předložili zjednodušené žádosti. Pokud žadatelé podávají takové úplné žádosti ve lhůtě, kterou vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž stanovil, měly by se informace obsažené v těchto žádostech považovat za předložené v době podání zjednodušené žádosti, pokud se zjednodušená žádost týká stejných dotčených výrobků a území a stejné doby trvání údajného kartelu, jako žádost o shovívavost předložená Komisi, která mohla být aktualizována. Mělo by být na žadatelích, aby informovali vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, kterým předložili zjednodušené žádosti, změní-li se rozsah jejich žádosti o shovívavost, kterou podali Komisi, a aby své zjednodušené žádosti odpovídajícím způsobem aktualizovali. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít prostřednictvím spolupráce v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž možnost ověřit, zda rozsah zjednodušené žádosti odpovídá rozsahu žádosti o shovívavost předložené Komisi.

(64) Právní nejistota ohledně toho, zda jsou stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci žadatelů o prominutí pokuty chráněni před individuálními sankcemi, jako jsou pokuty, zákaz výkonu činnosti či trest odnětí svobody, by mohla potenciálním žadatelům zabránit v požádání o shovívavost. S ohledem na přínos k odhalování a vyšetřování tajných kartelových dohod by tyto osoby měly být proto v souvislosti se svou účastí na tajném kartelu, jehož se žádost týká, v zásadě chráněny před sankcemi ukládanými orgány veřejné moci v trestním, správním a jiném než trestní soudním řízení podle vnitrostátních právních předpisů sledujících převážně stejné cíle, které sleduje článek 101 Smlouvy o fungování EU, jako jsou například vnitrostátní právní předpisy týkající se zakázaných dohod uchazečů o veřejnou zakázku, jestliže jsou splněny podmínky stanovené v této směrnici. Jednou z těchto podmínek je, že žádost o prominutí pokuty by měla být podána před tím, než jsou tyto osoby příslušnými vnitrostátními orgány informovány o řízení, které by mohlo vést k uložení sankcí. Toto řízení zahrnuje okamžik, kdy se dané osoby stávají podezřelými z porušení uvedených vnitrostátních právních předpisů.

Členské státy mají možnost stanovit ve vnitrostátním právu způsoby, jakými by tyto osoby měly spolupracovat s příslušnými orgány v zájmu zajištění účinného fungování této ochrany. Ochrana před trestními sankcemi zahrnuje případy, kdy se příslušné vnitrostátní orgány za určitých podmínek nebo s výhradou pokynů ohledně budoucího chování osoby zdrží stíhání.

(65) S cílem zajistit, aby byla ochrana před sankcemi, jež mají být uloženy osobám v trestním řízení, v souladu se stávajícími základními zásadami jejich právního systému, by mohly členské státy odchylně od toho stanovit, že příslušné orgány si mohou vybrat mezi ochranou osoby před sankcemi a pouhým zmírněním daných sankcí v závislosti na výsledku zvážení toho, zda zájem na stíhání nebo potrestání příslušné osoby převažuje nad jejím přínosem k odhalení a vyšetření kartelu. Při posuzování zájmu na stíhání nebo potrestání těchto osob lze kromě jiných faktorů vzít v úvahu rovněž jejich osobní odpovědnost nebo přispění k danému porušení.

(66) Členským státům se nebrání v tom, aby poskytly ochranu před sankcemi nebo zmírnění sankcí rovněž současným nebo bývalým ředitelům, vedoucím pracovníkům a dalším zaměstnancům žadatelů o snížení pokut.

(67) S cílem umožnit fungování ochrany v situacích, kdy je dotčena více než jedna jurisdikce, by členské státy měly stanovit, že v případech, kdy orgán příslušný pro ukládání sankcí nebo orgán činný v trestním řízení není ve stejné jurisdikci jako orgán pro hospodářskou soutěž zabývající se daným případem, by nezbytné kontakty mezi těmito orgány měly být zajištěny vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž v jurisdikci orgánu příslušného pro ukládání sankcí nebo orgánu činného v trestním řízení.

(68) V systému, v němž mají Komise a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž souběžné pravomoci k uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, je nutná úzká spolupráce mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž navzájem, jakož i mezi nimi a Komisí. Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž provádí kontrolu nebo dotazování v souladu se svým vnitrostátním právem jménem jiného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž podle čl. 22 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, měla by přítomnost a pomoc úředníků z žádajícího orgánu umožnit dosažení vyšší účinnosti těchto kontrol a dotazování poskytnutím dodatečných zdrojů, znalostí a technické odbornosti. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být rovněž oprávněny požádat jiné vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž o pomoc při zjišťování, zda došlo k selhání podniků nebo sdružení podniků při dodržování vyšetřovacích opatření a rozhodnutí přijatých žádajícími vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž.

(69) Je třeba zavést ujednání, která vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž umožní požádat o vzájemnou pomoc při oznamování dokumentů týkajících se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU na přeshraničním základě stranám řízení nebo jiným podnikům, sdružením podniků nebo fyzickým osobám, jež mohou být adresáty takových oznámení. Obdobně by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly mít možnost požádat o výkon rozhodnutí o uložení pokut či penále orgány v jiných členských státech, pokud žádající orgán vynaložil přiměřené úsilí k zjištění toho, že podnik, od něhož mají být pokuty nebo penále vymáhány, nedisponuje v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem. Členské státy by rovněž měly stanovit, že zejména v případě, kdy podnik, od něhož lze pokutu nebo penále vymáhat, není usazen v členském státě žádajícího orgánu, může dožádaný orgán vymáhat výkon rozhodnutí přijatých žádajícím orgánem, a to na žádost žádajícího orgánu. Takto by se zajistilo účinné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU

a přispělo k řádnému fungování vnitřního trhu. S cílem zajistit, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž věnovaly žádostem o vzájemnou pomoc dostatečné zdroje, a s cílem poskytování takové pomoci motivovat, by dožádané orgány měly mít možnost získat zpět náklady vynaložené při poskytování této pomoci. Takovou vzájemnou pomocí není dotčeno uplatňování rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ([5]).

(70) Aby bylo zajištěno účinné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU ze strany vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, je nutné stanovit splnitelná pravidla týkající se promlčecích lhůt. V systému souběžných pravomocí by měl být běh vnitrostátních promlčecích lhůt pozastaven nebo přerušen po dobu trvání řízení u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž jiného členského státu nebo u Komise. Takové pozastavení nebo přerušení by nemělo členským státům bránit v tom, aby zachovaly nebo zavedly objektivní promlčecí lhůty, pokud délka těchto objektivních promlčecích lhůt nebude v praxi znemožňovat či nadměrně ztěžovat účinné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

(71) Aby bylo zajištěno účinné a efektivní projednávání případů v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž, měly by v členských státech, ve kterých je jako vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž za účelem prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jak je uvedeno v článcích 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 a 16 této směrnice, určen nejen vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž, ale i vnitrostátní soudní orgán pro hospodářskou soutěž, mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž možnost podat žalobu přímo vnitrostátnímu soudnímu orgánu pro hospodářskou soutěž. Jestliže vnitrostátní soudy jednají v řízení zahájeném proti rozhodnutím vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž uplatňujících články 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, měly by mít vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž samy o sobě plné právo účastnit se řízení jako žalobce nebo žalovaný a požívat stejných práv jako takovýto veřejný účastník řízení.

(72) Riziko zveřejnění sebeusvědčujících materiálů mimo rámec šetření, pro jehož účely byly poskytnuty, by mohlo oslabit motivaci potenciálních žadatelů o shovívavost ke spolupráci s orgány pro hospodářskou soutěž. V důsledku toho by měly být informace poskytnuté v prohlášeních v rámci programu shovívavosti, bez ohledu na formu těchto prohlášení, které byly získány přístupem ke spisu, použity pouze tehdy, je-li to nezbytné k výkonu práva na obhajobu v řízení u vnitrostátních soudů v určitých velmi omezených případech, které přímo souvisejí s věcí, s ohledem na niž byl umožněn přístup. To by nemělo orgánům pro hospodářskou soutěž bránit ve zveřejňování jejich rozhodnutí v souladu s platnými unijními či vnitrostátními právními předpisy.

(73) Důležitým prvkem při prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU jsou důkazy. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly mít možnost zvážit příslušné důkazy bez ohledu na to, zda jsou v písemné, ústní, elektronické či zaznamenané podobě. To by mělo zahrnovat možnost využít záznamy tajně pořízené fyzickými nebo právnickými osobami, které nejsou orgány veřejné moci, nejsou-li tyto záznamy jediným zdrojem důkazů. Tím by nemělo být dotčeno právo být vyslechnut ani přípustnost jakýchkoli záznamů pořízených nebo získaných orgány veřejné moci. Obdobně by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly mít možnost považovat elektronické zprávy za relevantní důkazy, bez ohledu na to, zda se tyto zprávy zdají být nepřečtené nebo zda byly vymazány.

(74) Zajištění toho, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly potřebné pravomoci pro účinnější prosazování, posiluje potřebu úzké spolupráce a účinné mnohostranné i dvoustranné komunikace v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž. Ta by měla zahrnovat vývoj měkkých opatření na usnadnění a podporu provádění této směrnice.

(75) Na podporu úzké spolupráce v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž by Komise měla udržovat, rozvíjet, hostovat, provozovat a podporovat centrální informační systém (systém Evropské sítě pro hospodářskou soutěž) v souladu s příslušnými normami důvěrnosti, ochrany údajů a zabezpečení údajů. Účinné a efektivní fungování Evropské sítě pro hospodářskou soutěž závisí na interoperabilitě. Ze souhrnného rozpočtu Unie by měly být hrazeny náklady na údržbu, rozvoj, hostování, uživatelskou podporu a provoz systému Evropské sítě pro hospodářskou soutěž a další administrativní náklady vynaložené v souvislosti s fungováním Evropské sítě pro hospodářskou soutěž, zejména náklady spojené s pořádáním zasedání. Až do roku 2020 mají být náklady na

([5]) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

systém Evropské sítě pro hospodářskou soutěž hrazeny z programu pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²), zavedeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady 2015/2240 ([6]), a to s výhradou dostupných zdrojů programu a kritérií pro způsobilost a stanovení priority.

(76) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění toho, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži souběžně s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, a zajištění účinného fungování vnitřního trhu a Evropské sítě pro hospodářskou soutěž, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu potřebné účinnosti a jednotnosti při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU může být lépe dosaženo na úrovni Unie, zejména vzhledem k územnímu rozsahu směrnice, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(77) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ([7]) zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice se předložení těchto dokumentů považuje za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví určitá pravidla, která zajišťují, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, takže není narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu, a že vnitrostátní právní předpisy a opatření, jež brání vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v účinném prosazování pravidel, neznevýhodňují spotřebitele a podniky.

2. Tato směrnice se vztahuje na uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a souběžné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži v téže věci. Pokud jde o čl. 31 odst. 3 a 4 této směrnice, vztahuje se tato směrnice i na samostatné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži.

3. Tato směrnice stanoví určitá pravidla týkající se vzájemné pomoci, která mají zaručit hladké fungování vnitřního trhu a systému úzké spolupráce v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž“ orgán určený členským státem podle článku 35 nařízení (ES) č. 1/2003, který je odpovědný za uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU; členské státy mohou určit jeden či více správních orgánů pro hospodářskou soutěž („vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž“), jakož i soudních orgány („vnitrostátní soudní orgány pro hospodářskou soutěž“);

2) „vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž“ správní orgán určený členským státem, aby vykonával všechny nebo některé pravomoci vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž;

([6]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2240 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se zavádí program pro řešení interoperability a společné rámce pro evropské orgány veřejné správy, podniky a občany (program ISA²) jako prostředek modernizace veřejného sektoru (Úř. věst. L 318, 4.12.2015, s. 1).
([7]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

3) „vnitrostátním soudním orgánem pro hospodářskou soutěž“ soudní orgán určený členským státem, aby vykonával některé pravomoci vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž;

4) „orgánem pro hospodářskou soutěž“ vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, Komise nebo případně oba tyto orgány společně;

5) „Evropskou sítí pro hospodářskou soutěž“ síť orgánů veřejné moci, kterou tvoří vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž a Komise a která poskytuje fórum pro diskusi a spolupráci při uplatňování a prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU;

6) „vnitrostátními právními předpisy o hospodářské soutěži“ ustanovení vnitrostátního práva převážně sledující stejný cíl jako články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, která jsou použita ve stejné věci a souběžně s právem Unie v oblasti hospodářské soutěže podle čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, a v případě čl. 31 odst. 3 a 4 této směrnice i ustanovení vnitrostátního práva, která převážně sledují stejný cíl jako články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, uplatňovaná samostatně, s výjimkou ustanovení vnitrostátního práva, jimiž se stanoví trestní sankce pro fyzické osoby;

7) „vnitrostátním soudem“ soud členského státu ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování EU;

8) „odvolacím soudem“ vnitrostátní soud, který je zmocněn přezkoumat řádnými opravnými prostředky rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nebo soudní rozhodnutí týkající se uvedených rozhodnutí, bez ohledu na to, zda má tento soud pravomoc rozhodovat o porušení právních předpisů o hospodářské soutěži;

9) „řízením za účelem prosazení práva“ řízení u orgánu pro hospodářskou soutěž týkající se uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, dokud tento orgán pro hospodářskou soutěž toto řízení neskončí přijetím rozhodnutí podle článku 10, 12 nebo 13 této směrnice, pokud jde o vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, nebo rozhodnutí podle článku 7, 9 nebo 10 nařízení (ES) č. 1/2003, pokud jde o Komisi, nebo nedospěje k závěru, že z jeho strany neexistují důvody pro přijetí dalšího opatření;

10) „podnikem“ uvedeným v článcích 101 a 102 Smlouvy o fungování EU jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na jeho právní formu a způsob jeho financování;

11) „kartelem“ dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma či více soutěžiteli s cílem koordinovat jejich soutěžní chování na trhu nebo ovlivňovat příslušné parametry hospodářské soutěže, a to prostřednictvím praktik, jako je mimo jiné stanovování či koordinace kupních nebo prodejních cen či jiných obchodních podmínek, včetně práv duševního vlastnictví, přidělování produkčních nebo prodejních kvót, sdílení trhů a odběratelů, včetně zakázaných dohod uchazečů o veřejnou zakázku, omezování dovozů a vývozů nebo jednání narušujícího hospodářskou soutěž namířeného vůči dalším soutěžitelům;

12) „tajným kartelem“ kartel, jehož existence je částečně nebo zcela zatajována;

13) „prominutím pokuty“ upuštění od uložení pokuty, která by podniku jinak byla uložena za jeho účast na tajném kartelu, představující odměnu za jeho spolupráci s orgánem pro hospodářskou soutěž v rámci programu shovívavosti;

14) „snížením pokuty“ snížení výše pokuty, která by byla jinak podniku uložena za jeho účast na tajném kartelu, představující odměnu za jeho spolupráci s orgánem pro hospodářskou soutěž v rámci programu shovívavosti;

15) „shovívavostí“ prominutí a snížení pokuty;

16) „programem shovívavosti“ program týkající se uplatňování článku 101 Smlouvy o fungování EU nebo příslušného ustanovení vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, na jehož základě účastník tajného kartelu spolupracuje nezávisle na ostatních podnicích účastnících se tohoto kartelu při šetření orgánu pro hospodářskou soutěž tím, že dobrovolně poskytne informace o kartelu a o své úloze v něm, oplátkou za což je tomuto účastníkovi na základě rozhodnutí nebo v důsledku zastavení řízení prominuta nebo snížena pokuta za jeho účast na kartelu;

17) „prohlášením v rámci programu shovívavosti“ ústní nebo písemné prohlášení dobrovolně poskytnuté podnikem či fyzickou osobou nebo jejich jménem orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo záznam takového prohlášení, popisující poznatky tohoto podniku či fyzické osoby ohledně kartelu a jejich úlohy v něm, které vyhotovily výslovně za tím účelem, aby jim po předložení orgánu pro hospodářskou soutěž byla v rámci programu shovívavosti prominuta nebo snížena pokuta; toto prohlášení nezahrnuje důkazy, které existují bez ohledu na řízení za účelem prosazení práva, ať již jsou takové informace součástí spisu vedeného u orgánu pro hospodářskou soutěž, či nikoliv, zejména již existující informace;

18) „návrhem na narovnání“ prohlášení dobrovolně předložené podnikem nebo jeho jménem orgánu pro hospodářskou soutěž, v němž podnik potvrzuje svou účast na porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži a svou odpovědnost za toto porušení nebo uvádí, že svou účast a odpovědnost nezpochybňuje, a vyhotovené výslovně za tím účelem, aby mohl orgán pro hospodářskou soutěž provést zjednodušené nebo zkrácené řízení;

19) „žadatelem“ podnik, který žádá o prominutí nebo snížení pokuty v rámci programu shovívavosti;

20) „žádajícím orgánem“ vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, který podává žádost o vzájemnou pomoc podle článku 24, 25, 26, 27 nebo 28;

21) „dožádaným orgánem“ vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc, a v případě žádosti o pomoc podle článku 25, 26, 27 nebo 28 příslušný veřejný subjekt, který je podle vnitrostátních právních a správních předpisů a správní praxe odpovědný za výkon takových rozhodnutí;

22) „konečným rozhodnutím“ rozhodnutí, které není možno nebo již není možno napadnout řádnými opravnými prostředky.

2. Má se za to, že veškeré odkazy na uplatňování nebo porušování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU v této směrnici zahrnují i souběžné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži v téže věci.

KAPITOLA II

ZÁKLADNÍ PRÁVA

Článek 3

Záruky

1. Řízení o porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně výkonu pravomocí uvedených v této směrnici ze strany vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, musí být v souladu s obecnými zásadami práva Unie a Listinou základních práv Evropské unie.

2. Členské státy zajistí, aby výkon pravomocí uvedených v odstavci 1 podléhal vhodným zárukám z hlediska dodržování práva podniků na obhajobu včetně práva být vyslechnut a práva na účinné prostředky nápravy před soudem.

3. Členské státy zajistí, aby řízení za účelem prosazení práva u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž byla vedena v přiměřené lhůtě. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž přijaly prohlášení o námitkách, dříve než přijmou rozhodnutí podle článku 10 této směrnice.

KAPITOLA III

NEZÁVISLOST A ZDROJE

Článek 4

Nezávislost

1. Aby byla zaručena nezávislost vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, členské státy zajistí, aby tyto orgány plnily své povinnosti a vykonávaly své pravomoci nestranně a v zájmu účinného a jednotného uplatňování zmíněných ustanovení, s výhradou přiměřených požadavků na odpovědnost a aniž je dotčena úzká spolupráce mezi orgány pro hospodářskou soutěž v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.

2. Členské státy zejména přinejmenším zajistí, aby zaměstnanci a osoby, které ve vnitrostátních správních orgánech pro hospodářskou soutěž přijímají rozhodnutí v rámci výkonu pravomocí podle článků 10 až 13 a 16 této směrnice:

a) mohli plnit své povinnosti a vykonávat své pravomoci při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU nezávisle na politických a jiných vnějších vlivech;

b) při plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU nevyžadovali ani nepřijímali jakékoli pokyny od vlády či jakéhokoliv jiného veřejného nebo soukromého subjektu, aniž je tím dotčeno právo vlády členského státu vydat ve vhodných případech obecná pravidla, která nesouvisejí s odvětvovými šetřeními nebo konkrétním řízením za účelem prosazení práva; a

c) se zdrželi jakéhokoli jednání, které není slučitelné s plněním jejich povinností nebo s výkonem jejich pravomocí při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, a podléhali postupům, které zajistí, že se po přiměřenou dobu po odchodu z funkce žádným způsobem nezapojí do řízení za účelem prosazení práva, v nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů.

3. Osoby, které ve vnitrostátních správních orgánech pro hospodářskou soutěž přijímají rozhodnutí v rámci výkonu pravomocí podle článků 10 až 13 a 16 této směrnice nesmějí být z těchto orgánů propuštěny z důvodů souvisejících s řádným plněním jejich povinností nebo s řádným výkonem jejich pravomocí při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 této směrnice. Mohou být propuštěny pouze tehdy, pokud přestaly splňovat podmínky nezbytné k plnění svých povinností nebo se podle vnitrostátního práva dopustily závažného pochybení. Podmínky nezbytné k plnění jejich povinností a jednání, které představuje závažné pochybení, se předem stanoví ve vnitrostátním právu, s přihlédnutím k nutnosti zajistit účinné prosazování.

4. Členské státy zajistí, aby osoby, které ve vnitrostátních správních orgánech pro hospodářskou soutěž přijímají rozhodnutí, byly vybírány, přijímány nebo jmenovány na základě jasných a transparentních postupů, předem stanovených ve vnitrostátním právu.

5. Vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mají pravomoc stanovit své priority s ohledem na plnění úkolů při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 této směrnice. Mají-li vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž povinnost posoudit formální stížnosti, mají rovněž pravomoc takové stížnosti zamítnout z důvodu, že je nepovažují za prioritu v oblasti prosazování. Tímto není dotčena pravomoc vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž zamítnout stížnosti z jiných důvodů stanovených ve vnitrostátním právu.

Článek 5

Zdroje

1. Členské státy přinejmenším zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly k dispozici dostatečný počet kvalifikovaných zaměstnanců a dostatečné finanční, technické a technologické zdroje nezbytné pro účinné plnění jejich povinností a pro účinný výkon jejich pravomocí při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, jak je stanoveno v odstavci 2 tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 jsou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž přinejmenším oprávněny provádět šetření za účelem uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, přijímat rozhodnutí uplatňující uvedená ustanovení na základě článku 5 nařízení (ES) č. 1/2003 a úzce spolupracovat v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž v zájmu zajištění účinného a jednotného uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. V rozsahu stanoveném vnitrostátním právem jsou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž rovněž oprávněny ve vhodných případech poskytovat poradenství veřejným orgánům a subjektům ohledně legislativních, regulačních a správních opatření, která mohou mít dopad na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, jakož i podporovat informovanost veřejnosti o článcích 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

3. Aniž jsou dotčena vnitrostátní rozpočtová pravidla a postupy, členské státy zajistí, aby byla vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž zaručena nezávislost při vynakládání přidělených rozpočtových prostředků za účelem plnění jejich povinností stanovených v odstavci 2.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž podávaly pravidelně zprávy o své činnosti a o svých zdrojích vládnímu nebo parlamentnímu orgánu. Členské státy zajistí, aby tyto zprávy obsahovaly informace o jmenování a propouštění členů rozhodovacího orgánu, o výši zdrojů, které byly přiděleny v příslušném roce, a o veškerých změnách této částky ve srovnání s předchozími roky. Tyto zprávy se zveřejní.

KAPITOLA IV

PRAVOMOCI

Článek 6

Pravomoc kontrolovat podnikatelské prostory

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž byly při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU oprávněny provádět veškeré nezbytné neohlášené kontroly podniků a sdružení podniků. Členské státy zajistí, aby úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné nebo jmenované vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž k provedení takových kontrol byli přinejmenším oprávněni:

a) vstupovat do všech prostor, na pozemky a do dopravních prostředků podniků a sdružení podniků;

b) kontrolovat účetní knihy a ostatní obchodní záznamy, bez ohledu na to, na jakém nosiči jsou uloženy, a měli právo na přístup k veškerým informacím, které jsou dostupné subjektu, jehož se kontrola týká;

c) pořizovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z těchto účetních knih nebo obchodních záznamů, a pokud to pokládají za vhodné, pokračovat v tomto vyhledávání informací a vybírání kopií nebo výpisů v prostorách vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž či v jakýchkoli jiných prostorách k tomu určených;

d) zapečetit jakékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo obchodní záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro kontrolu;

e) požádat kteréhokoli zástupce nebo zaměstnance podniku nebo sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu kontroly a zaznamenávat odpovědi.

2. Členské státy zajistí, aby se podniky a sdružení podniků musely podrobit kontrolám podle odstavce 1. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě, že se podnik či sdružení podniků odmítá podrobit kontrole nařízené vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž nebo povolené vnitrostátním justičním orgánem, byly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž oprávněny si vyžádat nezbytnou pomoc policie nebo rovnocenného donucovacího orgánu tak, aby mohly kontrolu provést. Tuto pomoc si lze vyžádat rovněž jako preventivní opatření.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky vnitrostátního práva na předchozí souhlas vnitrostátního justičního orgánu k provedení takové kontroly.

Článek 7

Pravomoc kontrolovat jiné prostory

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že existuje důvodné podezření, že účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy související s předmětem kontroly, které mohou mít význam pro prokázání porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, jsou uchovávány v jakýchkoli jiných prostorách, na pozemcích nebo v dopravních prostředcích jiných než uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) této směrnice, včetně obydlí ředitelů, vedoucích pracovníků a dalších zaměstnanců podniků nebo sdružení podniků, byly vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž oprávněny provést neohlášené kontroly v těchto jiných prostorách, na pozemcích a v dopravních prostředcích.

2. Tyto kontroly nesmí být provedeny bez předchozího souhlasu vnitrostátního justičního orgánu.

3. Členské státy zajistí, aby úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné nebo jmenované vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž k provedení kontroly podle odstavce 1 tohoto článku měli přinejmenším pravomoci stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. a), b) a c) a odst. 2.

Článek 8

Žádosti o informace

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly od podniků a sdružení podniků požadovat, aby ve stanovené a přiměřené lhůtě poskytly veškeré nezbytné informace pro uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Tyto žádosti o informace musí být přiměřené a nesmí adresáty nutit k tomu, aby přiznali porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Povinnost poskytnout veškeré nezbytné informace se vztahuje na informace, k nimž mají dané podniky nebo sdružení podniků přístup. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají rovněž pravomoc požadovat, aby jakékoli jiné fyzické nebo právnické osoby poskytly ve stanovené a přiměřené lhůtě informace, jež mohou být relevantní pro účely uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

Článek 9

Dotazování

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž měly přinejmenším pravomoc předvolat k dotazování jakéhokoli zástupce podniku nebo sdružení podniků, jakéhokoli zástupce jiné právnické osoby a jakoukoli fyzickou osobu, kteří by mohli mít k dispozici informace relevantní pro účely uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

Článek 10

Zjištění a ukončení porušování předpisů

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zjistí porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, mohly tyto orgány dotyčným podnikům a sdružením rozhodnutím nařídit, aby toto porušování ukončily. Za tímto účelem mohou uložit nápravná opatření z hlediska tržního chování nebo strukturální nápravná opatření, která jsou přiměřená danému porušení a nezbytná k jeho účinnému ukončení. Mají-li vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž na výběr mezi dvěma stejně účinnými nápravnými opatřeními, zvolí v souladu se zásadou proporcionality to nápravné opatření, které je pro podnik nejméně omezující.

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly pravomoc konstatovat, že k porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU došlo v minulosti.

2. Jestliže vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž poté, co informují Komisi v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, rozhodnou, že neexistují důvody pro pokračování v řízení za účelem prosazení práva, a v důsledku toho řízení za účelem prosazení práva skončí, členské státy zajistí, aby o tom tyto vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž vyrozuměly Komisi.

Článek 11

Předběžná opatření

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly pravomoc z vlastního podnětu rozhodnutím nařídit podnikům a sdružením podniků předběžná opatření, a to přinejmenším v naléhavých případech, kdy hrozí vážná a nenapravitelná škoda hospodářské soutěži, na základě zjištění zjevného porušení článku 101 nebo článku 102 Smlouvy o fungování EU. Takové rozhodnutí musí být přiměřené a platit buď po dobu určitou, která může být prodloužena, pokud je to nezbytné a vhodné, nebo po dobu, než je přijato konečné rozhodnutí. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž informují o uložení těchto předběžných opatření Evropskou síť pro hospodářskou soutěž.

2. Členské státy zajistí, aby zákonnost předběžných opatření uvedených v odstavci 1, včetně jejich přiměřenosti, mohla být přezkoumána prostřednictvím zrychlených odvolacích řízení.

Článek 12

Závazky

1. Členské státy zajistí, aby v řízení za účelem prosazení práva zahájeném za účelem přijetí rozhodnutí směřujícího k ukončení porušování článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU mohl vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž po formálním či neformálním zjištění názorů účastníků trhu prohlásit prostřednictvím rozhodnutí závazky nabídnuté podniky nebo sdruženími podniků za závazné, jestliže tyto závazky reagují na výhrady, jež vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vyslovil. Takové rozhodnutí může být přijato na dobu určitou a musí konstatovat, že pominuly důvody pro zásah dotyčného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž.

2. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly účinné pravomoci ke sledování toho, jak jsou plněny závazky uvedené v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly možnost znovu zahájit řízení za účelem prosazení práva, pokud došlo k podstatné změně některé skutečnosti, na níž bylo rozhodnutí uvedené v odstavci 1 založeno, pokud podniky nebo sdružení podniků jednají v rozporu se svými závazky nebo pokud bylo rozhodnutí uvedené v odstavci 1 založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích stran.

KAPITOLA V

POKUTY A PENÁLE

Článek 13

Pokuty ukládané podnikům a sdružením podniků

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, pokud tyto podniky či sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti poruší článek 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení.

2. Členské státy přinejmenším zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení. Tyto pokuty se stanoví v poměru k celkovému celosvětovému obratu daných podniků nebo sdružení podniků, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) se tyto podniky nebo sdružení podniků nepodrobí kontrole podle čl. 6 odst. 2;

b) byly porušeny pečeti umístěné úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými nebo jmenovanými vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle čl. 6 odst. 1 písm. d);

c) v reakci na žádost podle čl. 6 odst. 1 písm. e) tyto podniky nebo sdružení podniků uvedou nesprávnou nebo zavádějící odpověď či neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplnou odpověď;

d) v reakci na žádost podle článku 8 tyto podniky nebo sdružení podniků poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace či neposkytnou informace ve stanovené lhůtě;

e) tyto podniky nebo skupiny podniků se nedostaví k dotazování podle článku 9;

f) tyto podniky nebo sdružení podniků nedodržují rozhodnutí uvedené v článcích 10, 11 a 12.

3. Členské státy zajistí, aby řízení uvedená v odstavcích 1 a 2 umožňovala uložit účinné, přiměřené a odrazující pokuty.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které umožňují ukládání sankcí v trestním soudním řízení, pokud použitím těchto právních předpisů není narušeno účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

5. Členské státy zajistí, aby se pod pojmem „podnik“ pro účely ukládání pokut mateřským společnostem a právním a hospodářským nástupcům podniků rovněž rozuměli tyto společnosti a nástupci podniků.

Článek 14

Výpočet pokut

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU přihlížely k jeho závažnosti a k délce jeho trvání.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU mohly v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/104/EU přihlédnout k případnému odškodnění vyplacenému v rámci smírného narovnání.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že sdružení podniků je uložena pokuta za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU při zohlednění obratu jeho členů a sdružení samo není platby schopné, bylo sdružení povinno požadovat příspěvky na pokrytí pokuty od svých členů.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že příspěvky uvedené v odstavci 3 nejsou sdružení podniků uhrazeny v plné výši ve lhůtě stanovené vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž, mohly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž požadovat platbu pokuty přímo od všech podniků, jejichž zástupci byli členy rozhodovacích orgánů tohoto sdružení. Je-li to nezbytné k zajištění platby pokuty v plné výši, mohou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž poté, co požádaly o platbu zmíněné podniky, požádat o platbu zbývající částky pokuty také jakéhokoli člena sdružení, který působil na trhu, na němž k porušení došlo. Platba podle tohoto odstavce se však nevyžaduje od těch podniků, které doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k porušení neprovedly, a které před zahájením šetření případu buď o jeho existenci nevěděly, nebo se od něj aktivně distancovaly.

Článek 15

Maximální výše pokuty

1. Členské státy zajistí, aby maximální výše pokuty, kterou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou uložit každému podniku nebo sdružení podniků, jež se podílely na porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebyla nižší než 10 % celosvětového obratu tohoto podniku nebo sdružení podniků za hospodářský rok, který předchází přijetí rozhodnutí uvedeného v čl. 13 odst. 1.

2. Pokud porušení předpisů sdružením podniků souvisí s činností jeho členů, nesmí být maximální výše pokuty nižší než 10 % součtu celkového celosvětového obratu každého člena sdružení, který působí na trhu, jehož se porušení sdružení týká. Finanční povinnost každého podniku s ohledem na platbu pokuty však nesmí přesáhnout maximální výši stanovenou podle odstavce 1.

Článek 16

Penále

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším:

a) poskytnout úplné a správné informace v reakci na žádost podle článku 8;

b) dostavit se k dotazování podle článku 9.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším:

a) podrobit se kontrole podle čl. 6 odst. 2;

b) dodržovat rozhodnutí podle článků 10, 11 a 12.

KAPITOLA VI

PROGRAMY SHOVÍVAVOSTI PRO TAJNÉ KARTELY

Článek 17

Prominutí pokuty

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zavedly programy shovívavosti, které jim umožní promíjet podnikům pokuty výměnou za poskytnutí informací o jejich účasti na tajném kartelu. Tím není dotčena možnost vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž mít programy shovívavosti i pro jiná porušení předpisů, než jsou tajné kartely, nebo mít programy shovívavosti umožňující přiznávat prominutí pokuty fyzickým osobám.

2. Členské státy zajistí, aby prominutí pokuty bylo přiznáno pouze tehdy, pokud žadatel:

a) splňuje podmínky stanovené v článku 19;

b) poskytne informace o své účasti na tajném kartelu; a

c) jako první předloží důkazy, které:

   i) v době, kdy vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž obdrží žádost, umožní tomuto orgánu provést cílenou kontrolu v souvislosti s tajným kartelem, za předpokladu, že vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž neměl dosud k dispozici dostatečné důkazy pro provedení takové kontroly, nebo již tuto kontrolu neprovedl; nebo

   ii) jsou podle názoru vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž dostatečné k tomu, aby mohl zjistit porušení, na které se vztahuje program shovívavosti, za předpokladu, že tento orgán dosud neměl k dispozici dostatečné důkazy umožňující zjistit toto porušení a že žádnému jinému podniku předtím nevznikl v souvislosti s tímto tajným kartelem nárok na prominutí pokuty podle bodu i).

3. Členské státy zajistí, aby pro prominutí pokuty byly způsobilé všechny podniky s výjimkou podniků, které učinily kroky s cílem donutit jiné podniky připojit se k tajnému kartelu nebo v něm setrvat.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž informovaly žadatele o tom, zda mu byla, či nebyla podmínečně prominuta pokuta. Žadatel může požádat, aby byl vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž písemně informován o výsledku své žádosti. Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž žádost o prominutí pokuty zamítne, může dotčený žadatel požádat tento vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, aby jeho žádost posoudil jako žádost o snížení pokuty.

Článek 18

Snížení pokuty

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž zavedly programy shovívavosti, které jim umožní snížit pokuty podnikům, které nejsou způsobilé k jejich prominutí. Tím není dotčena možnost vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž mít programy shovívavosti i pro jiná porušení předpisů, než jsou tajné kartely, nebo mít programy shovívavosti umožňující přiznávat snížení pokut fyzickým osobám.

2. Členské státy zajistí, aby snížení pokut bylo přiznáno pouze tehdy, pokud žadatel:

a) splňuje podmínky stanovené v článku 19;

b) poskytne informace o své účasti na tajném kartelu; a

c) předloží důkazy o údajném tajném kartelu, které představují významnou přidanou hodnotu za účelem prokázání porušení, na které se vztahuje program shovívavosti, v porovnání s důkazy, které má vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž k dispozici v době podání žádosti.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že žadatel předloží přesvědčivé důkazy, které vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž použije k prokázání dalších skutečností, jež vedou k zvýšení pokut v porovnání s pokutami, jež by jinak byly účastníkům tajného kartelu uloženy, vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž nevezme tyto další skutečnosti v úvahu při stanovování jakékoliv pokuty, která má být uložena žadateli o snížení pokuty, jenž tyto důkazy poskytl.

Článek 19

Obecné podmínky shovívavosti

Členské státy zajistí, že žadatel musí splňovat následující podmínky, aby byl způsobilý pro shovívavost v souvislosti s účastí na tajném kartelu:

a) nejpozději bezprostředně po podání žádosti o shovívavost ukončil svou účast na údajném tajném kartelu s výjimkou činností, které jsou podle názoru příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž přiměřeně nezbytné k zajištění integrity jeho šetření;

b) skutečně, plně, průběžně a pohotově spolupracuje s vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž od okamžiku podání žádosti do doby, než orgán ukončí řízení za účelem prosazení práva vůči všem stranám, kterých se šetření týká, přijetím rozhodnutí či řízení za účelem prosazení práva ukončí jinak; v rámci této spolupráce:

   i) pohotově poskytuje vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž veškeré důležité informace a důkazy související s údajným tajným kartelem, které žadatel získá nebo ke kterým má přístup, a to zejména:

      — název a adresu žadatele,

      — názvy všech ostatních podniků, které se účastní nebo účastnily údajného tajného kartelu,

      — podrobný popis údajného tajného kartelu včetně dotčených výrobků, dotčených území, doby trvání a povahy jednání údajného tajného kartelu,

      — informace o veškerých minulých či případných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo u orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí;

   ii) je vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici a reaguje na jakékoli požadavky, které mohou přispět k zjištění dotčených skutečností;

   iii) umožní, aby ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci byli vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici pro účely dotazování, a vynaloží přiměřené úsilí, aby pro tento účel byli k dispozici i bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci;

   iv) nezničí, nepadělá nebo nezatají důležité informace nebo důkazy; a

   v) nezveřejní žádnou skutečnost o podání své žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu dříve, než vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vydá v řízení za účelem prosazení práva, které u něj probíhá, své námitky, není-li dohodnuto jinak; a

c) v době, kdy zvažuje podání žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, nesmí:

i) zničit, padělat nebo zatajit důkazy o údajném tajném kartelu nebo

ii) sdělit žádnou skutečnost o podání žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu s výjimkou sdělení těchto skutečností jakémukoli jinému orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánům pro hospodářskou soutěž třetích zemí.

Článek 20

Forma prohlášení v rámci programu shovívavosti

1. Členské státy zajistí, aby žadatelé měli možnost předkládat prohlášení v rámci programu shovívavosti v souvislosti s úplnými nebo zjednodušenými žádostmi písemně a aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž rovněž disponovaly systémem, který umožňuje tato prohlášení přijímat buď ústně, nebo jinými prostředky, které žadatelům umožňují, aby předkládaná prohlášení nemuseli mít v držení, úschově nebo pod kontrolou.

2. Na žádost žadatele vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž potvrdí přijetí úplné nebo zjednodušené žádosti písemně, s uvedením dne a času podání žádosti.

3. Žadatelé jsou oprávněni předkládat prohlášení v rámci programu shovívavosti v souvislosti s úplnými nebo zjednodušenými žádostmi v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dotyčného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo v jiném úředním jazyce Unie, určeném vzájemnou dohodou mezi vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž a žadatelem.

Článek 21

Rezervace pořadí žádostí o prominutí pokuty

1. Členské státy zajistí, aby podnikům, které chtějí podat žádost o prominutí pokuty, bylo možné nejprve na jejich žádost rezervovat pořadí žádosti o shovívavost, a to na dobu, kterou v jednotlivých případech stanoví vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, aby žadatel mohl shromáždit nezbytné informace a důkazy ke splnění příslušných důkazních kritérií pro prominutí pokuty.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly o vyhovění žádosti podle odstavce 1 rozhodnout dle svého uvážení.

Podnik podávající tuto žádost poskytne vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž tyto informace, jsou-li k dispozici:

a) název a adresu žadatele;

b) skutečnost, na níž se zakládají obavy, které vedly k podání žádosti;

c) názvy všech ostatních podniků, které se účastní nebo účastnily údajného tajného kartelu;

d) dotčené výrobky a území;

e) dobu trvání a povahu jednání údajného tajného kartelu;

f) informace o veškerých minulých či možných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí.

3. Členské státy zajistí, aby veškeré informace a důkazy poskytnuté žadatelem během doby stanovené v souladu s odstavcem 1 byly považovány za poskytnuté v době podání původní žádosti.

4. Žadatel je oprávněn podat žádost podle odstavce 1 v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dotyčného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo v jiném úředním jazyce Unie, určeném vzájemnou dohodou mezi vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž a žadatelem.

5. Členské státy mohou rovněž stanovit, že podniky, které chtějí podat žádost o snížení pokut, mají možnost nejprve rezervovat pořadí žádosti o shovívavost.

Článek 22

Zjednodušené žádosti

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž přijímaly zjednodušené žádosti od žadatelů, kteří požádali Komisi o shovívavost, ať již formou žádosti o rezervaci pořadí nebo podáním úplné žádosti v souvislosti s týmž údajným tajným kartelem, pokud se tyto žádosti vztahují na více než tři členské státy jakožto dotčená území.

2. Zjednodušené žádosti spočívají ve stručném popisu všech těchto skutečností:

a) název a adresa žadatele;

b) názvy všech ostatních stran údajného tajného kartelu;

c) dotčené výrobky a území;

d) doba trvání a povaha jednání údajného tajného kartelu;

e) členský stát nebo státy, ve kterých se pravděpodobně nacházejí důkazy o údajném tajném kartelu; a

f) informace o veškerých minulých či možných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí.

3. Pokud v souvislosti s týmž údajným tajným kartelem obdrží Komise úplnou žádost a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž obdrží zjednodušené žádosti, měla by být během doby, než se vyjasní, zda se Komise případem bude zabývat zcela nebo zčásti, a to zejména při poskytování pokynů žadateli ohledně vedení jakéhokoli dalšího vnitřního šetření, hlavním kontaktním orgánem žadatele Komise. Během této doby Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž na jejich žádost o aktuálním stavu.

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly před výzvou k podání úplné žádosti podle odstavce 5 požadovat od žadatele konkrétní upřesnění týkající se pouze skutečností uvedených v odstavci 2.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, které obdrží zjednodušenou žádost, při jejím obdržení ověřily, zda v souvislosti s týmž údajným tajným kartelem neobdržely již dříve zjednodušenou nebo úplnou žádost od jiného žadatele. Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž takovou žádost od jiného žadatele neobdržel a má za to, že zjednodušená žádost splňuje požadavky odstavce 2, informuje o tom žadatele.

5. Členské státy zajistí, aby poté, co Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, že se daným případem nehodlá zabývat ani zcela ani částečně, byla žadatelům poskytnuta příležitost předložit dotčeným vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž úplné žádosti. Pouze za výjimečných okolností, pokud je to nezbytně nutné pro vymezení nebo přidělení případu, může vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vyzvat žadatele, aby předložil úplnou žádost ještě předtím, než Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, že se daným případem nehodlá zabývat ani zcela ani částečně. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají pravomoc stanovit přiměřenou lhůtu, ve které má žadatel podat úplnou žádost spolu s odpovídajícími důkazy a informacemi. Tím není dotčeno právo žadatele dobrovolně podat úplnou žádost již v dřívější fázi.

6. Členské státy zajistí, aby se v případě, že žadatel podá ve lhůtě stanovené vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž úplnou žádost podle odstavce 5, považovala tato úplná žádost za podanou v době podání zjednodušené žádosti, a to za předpokladu, že se zjednodušená žádost týká stejných dotčených výrobků a území a téže doby trvání údajného tajného kartelu jako žádost o shovívavost předložená Komisi, která mohla být aktualizována.

Článek 23

Vzájemný vztah mezi žádostmi o prominutí pokuty a sankcemi ukládanými fyzickým osobám

1. Členské státy zajistí, aby stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci žadatelů o prominutí pokuty u orgánů pro hospodářskou soutěž byli v souvislosti s jejich účastí na tajném kartelu, jehož se žádost o prominutí pokuty týká, plně chráněni před sankcemi ukládanými ve správních a jiných než trestních soudních řízeních za porušení vnitrostátních právních předpisů sledujících převážně stejné cíle, které sleduje článek 101 Smlouvy o fungování EU, jestliže:

a) žádost o prominutí pokuty předložená podnikem orgánu pro hospodářskou soutěž, který se případem zabývá, splňuje požadavky stanovené v čl. 17 odst. 2 písm. b) a c);

b) tito stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci v tomto ohledu aktivně spolupracují s orgánem pro hospodářskou soutěž, který se případem zabývá; a

c) žádost o prominutí pokuty byla podnikem předložena dříve, než byli uvedení stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další dotčení zaměstnanci příslušnými orgány členského státu informováni o řízení vedoucím k uložení sankcí podle tohoto odstavce.

2. Členské státy zajistí, aby stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci žadatelů o prominutí pokuty u orgánů pro hospodářskou soutěž byli v souvislosti s jejich účastí na tajném kartelu, jehož se žádost o prominutí pokuty týká, chráněni před sankcemi ukládanými v trestních řízeních za porušení vnitrostátních právních předpisů sledujících převážně stejné cíle, které sleduje článek 101 Smlouvy o fungování EU, jestliže splňují podmínky stanovené v odstavci 1 a aktivně spolupracují s příslušným orgánem činným v trestním řízení. Pokud není podmínka spolupráce s příslušným orgánem činným v trestním řízení splněna, může tento orgán zahájit šetření.

3. V zájmu zajištění souladu se stávajícími základními zásadami svého právního systému mohou členské státy odchylně od odstavce 2 stanovit, že příslušné orgány mohou od uložení sankce upustit nebo sankci, která má být uložena v trestním řízení, pouze zmírnit, jestliže přínos osob uvedených v odstavci 2 k odhalení a šetření tajného kartelu převažuje nad zájmem na jejich stíhání nebo potrestání.

4. Aby mohla ochrana uvedená v odstavcích 1, 2 a 3 fungovat v situacích zahrnujících více než jednu jurisdikci, členské státy stanoví, že v případech, kdy orgán příslušný pro ukládání sankcí nebo orgán činný v trestním řízení je v jiné jurisdikci než orgán pro hospodářskou soutěž zabývající se daným případem, zajišťuje nezbytné kontakty mezi nimi vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž v jurisdikci orgánu příslušného pro ukládání sankcí nebo orgánu činného v trestním řízení.

5. Tímto článkem není dotčeno právo obětí, kterým vznikla škoda způsobená porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, požadovat náhradu této škody v plné výši v souladu se směrnicí 2014/104/EU.

KAPITOLA VII

VZÁJEMNÁ POMOC

Článek 24

Spolupráce mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž

1. Členské státy zajistí, aby se v případě, že vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž provádějí kontrolu nebo dotazování jménem a na účet jiných vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž podle článku 22 nařízení (ES) č. 1/2003, mohli úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné nebo jmenované žádajícím vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž účastnit pod dohledem úředníků dožádaného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž této kontroly a aktivně napomáhat dožádanému vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž při kontrole nebo dotazování, jestliže dožádaný vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vykonává pravomoci uvedené v článcích 6, 7 a 9 této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly na svém vlastním území v souladu s jejich vnitrostátním právem vykonávat pravomoci uvedené v článcích 6 až 9 této směrnice jménem a na účet jiných vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž za účelem zjištění, zda ze strany podniků nebo sdružení podniků došlo k selhání při dodržování vyšetřovacích opatření a rozhodnutí žádajícího vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž uvedených v článcích 6 a 8 až12 této směrnice. Žádající vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž a dožádaný vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž mají pro tyto účely pravomoc vyměňovat si a využívat informace jako důkaz, s výhradou záruk stanovených v článku 12 nařízení (ES) č. 1/2003.

Článek 25

Žádosti o oznámení předběžných námitek a dalších dokumentů

Aniž je dotčena jakákoli jiná forma oznámení učiněného žádajícím orgánem v souladu s pravidly platnými v jeho členském státě, členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu oznámil dožádaný orgán adresátovi jménem žádajícího orgánu:

a) předběžné námitky vůči údajnému porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutí uplatňující tyto články;

b) jakékoliv jiné procesní akty přijaté v rámci řízení za účelem prosazení práva, které by měly být v souladu s vnitrostátním právem oznámeny; a

c) jakékoliv jiné relevantní dokumenty související s uplatňováním článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně dokumentů souvisejících s výkonem rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále.

Článek 26

Žádosti o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále

1. Členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu dožádaný orgán vykonal rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále a která žádající orgán přijal podle článků 13 a 16. To platí pouze v případě, že žádající orgán po vynaložení přiměřeného úsilí na svém území zjistil, že podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nedisponují v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem, který by umožnil získat od nich tuto pokutu nebo penále.

2. Pro případy, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, zejména pokud podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nejsou usazeny v členském státě žádajícího orgánu, členské státy stanoví, že dožádaný orgán může na žádost žádajícího orgánu vykonat rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále, a které bylo přijaté žádajícím orgánem v souladu s články 13 a 16.

Pro účely tohoto odstavce se nepoužije čl. 27 odst. 3 písm. d).

3. Žádající orgán může požádat pouze o výkon konečného rozhodnutí.

4. Otázky týkající se promlčecích lhůt pro vymáhání pokut nebo penále se řídí vnitrostátním právem členského státu žádajícího orgánu.

Článek 27

Obecné zásady spolupráce

1. Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.

2. Žádosti podle článků 25 a 26 jsou vyřizovány bez zbytečného odkladu prostřednictvím jednotného nástroje, k němuž je připojena kopie aktu, jenž má být oznámen nebo vykonán. V tomto jednotném nástroji se uvede:

a) jméno či název, známá adresa a veškeré další důležité informace nezbytné pro identifikaci adresáta;

b) shrnutí relevantních skutečností a okolností;

c) stručný obsah připojené kopie aktu, který má být oznámen nebo vykonán;

d) název, adresa a další kontaktní údaje dožádaného orgánu; a

e) lhůta, v níž by mělo dojít k oznámení nebo výkonu, jako jsou zákonné nebo promlčecí lhůty.

3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou v jednotném nástroji u žádostí podle článku 26 uvedeny:

a) informace o rozhodnutí umožňující výkon v členském státě žádajícího orgánu;

b) datum, kdy se rozhodnutí stalo pravomocným;

c) výše pokuty nebo penále; a

d) informace dokládající přiměřené úsilí vynaložené žádajícím orgánem za účelem výkonu rozhodnutí na jeho vlastním území.

4. Jednotný nástroj umožňující výkon dožádaným orgánem je jediným základem pro opatření přijatá za účelem výkonu dožádaným orgánem, s výhradou splnění požadavků stanovených v odstavci 2. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného orgánu. Dožádaný orgán přijme veškerá nezbytná opatření pro vyřízení této žádosti, ledaže dožádaný orgán uplatní odstavec 6.

5. Žádající orgán zajistí, aby byl jednotný nástroj zaslán dožádanému orgánu v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu, ledaže se dožádaný orgán a žádající orgán v jednotlivých případech vzájemně dohodnou, že jednotný nástroj může být zaslán i v jiném jazyce. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo členského státu dožádaného orgánu, žádající orgán poskytne překlad aktu, který má být oznámen, nebo rozhodnutí umožňujícího vymáhat pokutu nebo penále, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu. Tím není dotčeno právo dožádaného orgánu a žádajícího orgánu vzájemně se v jednotlivém případě dohodnout, že takový překlad lze poskytnout v jiném jazyce.

6. Dožádaný orgán není povinen žádost podle článku 25 nebo 26 vyřídit, jestliže:

a) žádost nesplňuje požadavky stanovené v tomto článku; nebo

b) dožádaný orgán může důvodně prokázat, že by vyřízení žádosti bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem v členském státě, ve kterém se o výkon žádá.

Jestliže hodlá dožádaný orgán žádost o pomoc podle článku 25 nebo 26 zamítnout nebo požaduje doplňující informace, kontaktuje žádající orgán.

7. Členské státy zajistí, aby žádající orgán v případě, že o to dožádaný orgán požádá, nesl v plné výši veškeré přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativní náklady, související s opatřeními přijatými podle článku 24 nebo 25.

8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žádajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žádající orgán, aby nesl vzniklé náklady.

Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.

Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.

Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.

Článek 28

Spory týkající se žádosti o oznámení nebo o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále

1. Spory spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu žádajícího orgánu a řídí se právem tohoto členského státu, pokud se týkají:

a) zákonnosti aktu, který má být oznámen podle článku 25, nebo rozhodnutí, které má být vykonáno podle článku 26; a

b) zákonnosti jednotného nástroje umožňujícího výkon v členském státě dožádaného orgánu.

2. Spory týkající se opatření přijatých za účelem výkonu v členském státě dožádaného orgánu nebo platnosti oznámení provedeného dožádaným orgánem spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu dožádaného orgánu a řídí se právem tohoto členského státu.

KAPITOLA VIII

PROMLČECÍ LHŮTY

Článek 29

Pravidla pro promlčecí lhůty pro uložení pokut a penále

1. Členské státy zajistí, aby byl běh promlčecích lhůt pro uložení pokut nebo penále vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle článků 13 a 16 pozastaven nebo přerušen po dobu trvání řízení za účelem prosazení práva u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž ostatních členských států nebo u Komise v souvislosti s porušením předpisů týkajícím se stejné dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě nebo jiného jednání zakázaného článkem 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU.

Pozastavení běhu promlčecí lhůty začíná nebo k přerušení promlčecí lhůty dochází okamžikem oznámení prvního formálního vyšetřovacího opatření alespoň jednomu podniku, jehož se řízení za účelem prosazení práva týká. Pozastavení nebo přerušení se vztahuje na všechny podniky nebo sdružení podniků, které se účastnily porušení předpisů.

Pozastavení nebo přerušení končí dnem, kdy dotčený orgán pro hospodářskou soutěž skončí řízení za účelem prosazení práva přijetím rozhodnutí podle článku 10, 12 nebo 13 této směrnice nebo podle článku 7, 9 nebo 10 nařízení (ES) č. 1/2003 nebo dospěje k závěru, že z jeho strany neexistují důvody pro přijetí dalšího opatření. Dobou trvání tohoto pozastavení nebo přerušení nejsou dotčeny objektivní promlčecí lhůty stanovené vnitrostátním právem.

2. Běh promlčecí lhůty pro uložení pokut nebo penále vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž se pozastaví nebo přeruší po dobu, kdy je rozhodnutí tohoto vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž předmětem řízení u odvolacího soudu.

3. Komise zajistí, aby oznámení o prvním formálním vyšetřovacím opatření, které obdržela od vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, bylo poskytnuto ostatním vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.

KAPITOLA IX

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Úloha vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž u vnitrostátních soudů

1. Členské státy, které určí vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž i vnitrostátní soudní orgán pro hospodářskou soutěž jako odpovědné za uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, zajistí, aby vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž mohl přímo podávat žaloby u vnitrostátního soudního orgánu pro hospodářskou soutěž.

2. Jestliže vnitrostátní soudy jednají v řízení zahájeném proti rozhodnutím vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž vykonávajících pravomoci uvedené v kapitole IV a článcích 13 a 16 této směrnice pro účely uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně vymáhání pokut a penále, které byly v této souvislosti uloženy, členské státy zajistí, aby měl vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž sám o sobě plné právo účastnit se v příslušných případech tohoto řízení jako žalobce nebo žalovaný a aby požíval stejných práv jako veřejní účastníci těchto řízení.

3. Vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž má pravomoc podávat opravné prostředky proti následujícím rozhodnutím, přičemž požívá stejných práv, jaká jsou stanovena v odstavci 2:

a) rozhodnutím vnitrostátních soudů ohledně rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, uvedených v kapitole IV a článcích 13 a 16 této směrnice, jež se týkají uplatňování článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně vymáhání pokut a penále, které byly v této souvislosti uloženy; a

b) odmítnutí ze strany vnitrostátního justičního orgánu udělit předchozí souhlas ke kontrole podle článků 6 a 7 této směrnice, jestliže je takový souhlas vyžádán.

Článek 31

Přístup stran ke spisu a omezení týkající se používání informací

1. Členské státy mohou stanovit, že pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vyžaduje, aby fyzická osoba poskytla informace na základě opatření uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. e), článku 8 nebo článku 9, tyto informace se nepoužijí jako důkaz při uložení sankcí této fyzické osobě nebo jejím blízkým příbuzným.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, jejich úředníci, zaměstnanci a další osoby pracující pod dohledem těchto orgánů nesdělovali informace získané na základě pravomocí uvedených v této směrnici, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti, ledaže je takové sdělování povoleno vnitrostátním právem.

3. Členské státy zajistí, aby byl přístup k prohlášením v rámci programu shovívavosti nebo návrhům na narovnání umožněn pouze stranám příslušného řízení, a to pouze pro účely výkonu jejich práva na obhajobu.

4. Členské státy zajistí, aby strana, která získala přístup ke spisu řízení za účelem prosazení práva u vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, mohla použít informace převzaté z prohlášení v rámci programu shovívavosti a návrhů na narovnání pouze tehdy, je-li to nezbytné pro výkon jejího práva na obhajobu v řízeních u vnitrostátních soudů ve věcech, které přímo souvisejí s případem, v němž byl přístup k informacím umožněn, a pouze pokud se tato řízení týkají:

a) rozdělení pokuty, kterou účastníkům kartelu společně a nerozdílně uložil vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, mezi tyto účastníky kartelu; nebo

b) přezkumu rozhodnutí, kterým vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž konstatoval porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU nebo vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži.

5. Členské státy zajistí, aby následující kategorie informací získané stranou v rámci řízení za účelem prosazení práva u vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž nemohly být touto stranou použity během řízení u vnitrostátních soudů, dokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž neskončí řízení za účelem prosazení práva se všemi vyšetřovanými stranami přijetím rozhodnutí podle článku 10 nebo 12 nebo jinak neukončí své řízení:

a) informace, které vypracovala jiná fyzická nebo právnická osoba výslovně pro řízení za účelem prosazení práva vedené vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž;

b) informace, které vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vypracoval a zaslal stranám během svého řízení za účelem prosazení práva; a

c) návrhy na narovnání, které byly vzaty zpět.

6. Členské státy zajistí, aby si vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž vyměňovaly prohlášení v rámci programu shovívavosti podle článku 12 nařízení (ES) č. 1/2003 pouze:

a) se souhlasem žadatele; nebo

b) pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, který prohlášení v rámci programu shovívavosti přijímá, rovněž obdržel žádost o shovívavost v souvislosti s týmž porušením předpisů od téhož žadatele jako vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, který prohlášení v rámci programu shovívavosti předává, a to za předpokladu, že v době předání prohlášení v rámci programu shovívavosti nemůže žadatel informace, které poskytl vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, který prohlášení v rámci programu shovívavosti přijímá, vzít zpět.

7. Forma, ve které byla prohlášení v rámci programu shovívavosti podle článku 20 předložena, nemá vliv na použití odstavců 3 až 6 tohoto článku.

Článek 32

Přípustnost důkazů u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž

Členské státy zajistí, aby k typům dokladů, které jsou přípustné jako důkazy u vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, patřily dokumenty, ústní prohlášení, elektronické zprávy, záznamy a veškeré jiné předměty obsahující informace bez ohledu na jejich formu a na nosič, na němž jsou tyto informace uloženy.

Článek 33

Fungování Evropské sítě pro hospodářskou soutěž

1. Náklady, které Komise vynaloží v souvislosti s údržbou a vývojem centrálního informačního systému Evropské sítě pro hospodářskou soutěž a spoluprací v rámci této sítě, jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie v mezích dostupných prostředků.

2. Evropská síť pro hospodářskou soutěž vypracovává a ve vhodných případech zveřejňuje osvědčené postupy a doporučení v oblastech, jako jsou nezávislost, zdroje, pravomoci, pokuty a vzájemná pomoc.

KAPITOLA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 4. února 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 35

Přezkum

Do 12. prosince 2024 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a o jejím uplatňování. Komise může případně tuto směrnici přezkoumat a v případě potřeby předložit legislativní návrh.

Článek 36

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 37

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2018.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS

Prohlášení Komise

Komise bere na vědomí znění článku 11 dohodnuté Evropským parlamentem a Radou, které se týká předběžných opatření.

Předběžná opatření mohou z hlediska orgánů pro hospodářskou soutěž představovat důležitý nástroj zajišťující, aby nebyla poškozena hospodářská soutěž, zatímco probíhá vyšetřování.

S cílem umožnit orgánům pro hospodářskou soutěž efektivněji reagovat na vývoj na rychle se rozvíjejících trzích se Komise zavazuje, že provede analýzu toho, zda v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž existují prostředky ke zjednodušení přijímání předběžných opatření, a to do dvou let od data provedení této směrnice. Výsledky této analýzy budou předloženy Evropskému parlamentu a Radě.

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/26 ze dne 8. ledna 2019, kterým se doplňují právní předpisy Unie v oblasti schvalování typu s ohledem na vystoupení Spojeného království z Unie

(Úřední věstník Evropské unie L 8 I ze dne 10. ledna 2019)

Obálka a strana 1:

místo: „II *Nelegislativní akty*“,

má být: „I *Legislativní akty*“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS